AŞK DUVARI

(Oyun, 2 Bölüm)

Necati CUMALI

Düzeltme: İlker Görkem

KİŞİLER

Sahneye giriş sırasıyla:

Ali: 30 yaşlarında

Sedat: Ali'nin oda komşusu, 25 yaşında

Colette: Fransız, 20 yaşında

Michele Collins: Amerikalı, 28 yaşında

(Olay, günümüzde Paris'te geçer.)

BİRİNCİ BÖLÜM

(Paris'te Odeon meydanına yakın bir otelin, çatı katında bir oda. Oda, genel görünüşüyle, Paris'te çoğunlukla sanatçıların, öğrencilerin kaldığı, ucuz otel odalarının havasını taşır. Odanın hemen hemen bütün eşyası, bu türlü odalarda bulunması, yan yana gelmesi yadırganmayan, modası geçmiş, şuradan buradan toplanmış görünüşü bırakan şeylerdir. Sağda: Giriş kapısı, sonra üstünde aynasıyla şömine, köşede kalın bir perdeyle kapalı lavabonun bulunduğu bölüm. Geride: Çatı terasına açılan pencere, öyle ki pencereden çıkılırsa terasta dolaşılabilir. Pencereden çatının iğreti denilebilecek parmaklıkları görünür. Solda: Yatak. Yatak geniş bir divanı andırır, iki yanı kitap raflarıyla çevrilidir... Yataktan sonra; aynalı bir gardırop, dipteki köşede gömme bir dolap. Ortada: Bir masa, iki sandalye.)

BİRİNCİ TABLO

(Nisan sonlarında bir akşamüstü. Perde açılmadan önce 'Sousles toits de Paris'' şarkısı başlar. Perde açılır. Sahne boştur: Telefon çalmaktadır. Telefon bir iki kez daha çaldıktan sonra kesilir. Şarkı devam eder. Kapının üstünde anahtarın döndüğü duyulur. Ali, kolları yiyecek içecek paketleriyle dolu, ayrıca sol elinde zedelemeden tutmaya çalıştığı bir buket çiçek, ayağının ucuyla kapıyı iterek içeri girer. Masaya doğru ilerler, kollarındaki paketleri masanın üstüne bırakır. Çiçek elinde döner, üstünden anahtarını alarak açık kalan kapıyı kapatır. Anahtarı içerden kapının kilidine yerleştirir. Hareketleri çabuk, telaşlıdır. Şöminenin üstünde duran bir vazoyu alır, çiçeklerine bakarak, lavabonun perdesini aralar, kısa bir süre perdenin gerisinde kaybolur. Az sonra, çiçekleri vazoya yerleştirerek çıkar, vazoyu şöminenin üstüne yerleştirir, çiçeklere bir çabukta biçim verir. Şarap şişesini, yiyecek paketlerini, sandalyelerin, yatağın üstüne dağıtarak masayı boşaltır. Dolaptan çıkardığı küçük bir muşamba örtüyü siler, dolaptan bardak, tabak, çatal, bıçak çıkarır, masayı düzenler. Acele acele yiyecek paketlerini açmaya başlar. Telefon yeniden çalmaya başlar. Şarkı sona erer. Erkek telefona atılır, ahizeyi alır.)

Ali Sen misin canım? Günaydın… İyiyim, seni bekliyorum! Şimdi, az önce geldim... Daha iki dakika olmadı... Merdivenlerde telefonun çaldığım duydum,

yetişemedim... Anahtar üstümdeydi, kadın beni odamda sanmış olacak! Sen neredesin şimdi? Cluny'de mi? O kadar yakında mısın? Sevindim, saat yediye kadar nasıl bekleyeceğimi bilemiyordum! Geliyorsun değil mi? Hadi hemen gel, hiçbir şey, hiçbir şey getirmene lüzum yok! Oyalanma, koşa koşa gel... Ben ne lâzımsa aldım, kuşatılsak bile ikimize en az üç gün yeter! Saate bakıyorum, altıya on var! Cluny'den buraya bilemedin on dakika sürer, on dakika sonra... *(Kapı bir kez vurulduktan sonra, Sedat girer. Ali, komşusuna işaretlerle, yerinde kalmasını, gürültü etmemesini anlatmaya çalışarak konuşmasını sürdürür)* Burada ol olmaz mı? Hadi canım, seni bekliyorum! Kim bilir ne kadar güzelsin! Dün akşamdan beri görüşmedik, çok özledim seni... Hadi... *(Telefonu kapatır)*

Sedat Hayrola! Kime bu hazırlık? *(Masadan bir dilim salam alıp ağzına dar. Ağzındakini bitirmeden, biraz ekmek koparır, tereyağı sürer, ekmeği ağzına atacağı sırada, Ali elinden bıçağı alır, Sedat'ı geriye iter)*

Ali Sana değil!

Sedat Orası belli! Kime? Kimi kafesledin gene?

Ali Sana ne?

Sedat *(Şarap şişesini alır, inceler)* Château-Neuf du Pape ha? Epey paradan çıkmışsın! Hırtlık etme! Anlat bakalım neyin nesi?

Ali Daha anlatılacak bir şey yok ortada!

Sedat *(Yatağa uzanır)* Daha ne olsun? Odana geliyor! Hem de akşam yemeğine! Telefonda tanışmadınız ya! Hadi söyle, kim?

Ali Anlatacak vaktim yok! On dakikaya geliyor? *(Saatine bakar*) Hatta dokuz dakikaya! *(Sedat'ı kolundan kavrar)* Hadi sana güle güle...

Sedat *(Kolunu kurtarır)* Anlaşılan işler yolunda! Başın dertte, sıkışık oldun mu sabahlara kadar anlatır, kafa şişirirsin! Ulan, hep derdini mi dinleyeceğiz? Biraz da işi yüzüne gözüne bulaştırmadan önce anlat...

Ali Allah'ım seversen uzatma! Sıkışığım, görmüyor musun?

Sedat *(Doğrulur)* Yardım edeyim! Bugüne kadar istediğin bir yardım oldu da kaçtım mı?

Ali Çekip gitsen, beni şaşırtmasan iyi edersin...

Sedat Bendeki de akıl! Kim olacak? O Amerikalıdır gene! Daha bıkmadın mı?

Ali O değil!

Sedat Ya kim?

Ali Bu yeni!

Sedat Ne zaman tanıştın?

Ali Haftası oldu.

Sedat Amerikalı mı bu da?

Ali Değil!

Sedat Almandır öyleyse?

Ali Alman da değil…

Sedat Garanti Nordique'tir! İsveçli mi? Boş ver İsveçlileri! Gündüzleri kahvede parkta dolaşmak için neyse ama geceleri yatakta bir şişe Château-Neuf du Pape kıymaya değmez. Benim bir İsveçli vardı…

Ali Biliyorum vardı! Sen benim için üzülme! İsveçli değil…

Sedat Ya ne? Geriye ne kaldı?

Ali Fransız!

Sedat Atma!

Ali İnanmıyorsan sorma!

Sedat Sahi Fransız mı?

Ali Özbeöz!

Sedat Aferin lan! Gözüme girdin. Beş ay oldu Paris'e geleli, Hollandalı, Amerikalı, derken Fransız'a kadar yükseldin! İyi ilerledin doğrusu! Herkes senin kadar çabuk Fransa'ya ayak uyduramaz!

Ali Teşekkür ederim!

Sedat Benim de bir Fransız var ama...

Ali *(Keserek)* Fransız'ı da biliyorum! Sen şimdi Şu sorgunu yarıda kes de bana bu akşamlık üç beş plâk ver!

Sedat Senin plâkların yetmiyor mu?

Ali Benim plâklarımda iş yok! Hepsi kadın sesinden! Şöyle Yves Montand, Mouloudji, Brassens, Beart, Becaud, bas, bariton, tenor, kadınların hoşuna gidecek cinsten bir şeyler uydur bana! Seni gördüğüm iyi oldu, hadi çabuk!

Sedat Başka sıkıntın yok mu senin!

Ali Hadi, aslansın sen, bir tanesin! Çabuk ol!

Sedat Adam sana günahını bile verse haram ya, neyse, madem gelen Fransız! *(Sedat çıkar. Oda kapısı açık kalır. Ali, odayı gözden geçirir, düzenlerken, Sedat geri döner. Plâkları şöminenin üstüne bırakır.)*

Sedat Al bakalım, hepsi işine yarar!

Ali Yaşa! *(Saatine bakar)* Hadi şimdi beni yalnız bırak! Beş dakikam kaldı!

Sedat Bana bak! Gidersem plâkları alır öyle giderim! Kafamı daha fazla kızdırma!

Ali *(Plâkları kavrar)* Al plâklarım git!

Sedat *(Sandalyenin birini çeker oturur)* Ulan sen adam olamazsın, Ne bu heyecan? Kabalık etmesene! Ben de bir hoş geldin desem ne olur sanki?

Ali *(Sandalyeyi Sedat'ın altından çekmeye çalışır)* Elinin körü olur! Hadi, yallah!

Sedat Elleme, zorlarsan hiç gitmem! Ona göre.

Ali Oğlum lâf anla, beş dakikam kaldı.

Sedat Öyleyse dört dakikada anlat, nasıl tanıdın?

Ali Anlattığım kadarına pişmanım! Zorlama beni.

Sedat Ne varmış pişman olacak?

Ali Anlatmak bana uğur getirmez!

Sedat İyi bari mavi boncuk taşı yanında! Odanın kapısına nazarlık tak! Ulan uğuru uğursuzluğu ne bunun?

Ali Denedim. Uğur getirmez!

Sedat Zırvalama!

Ali Böyledir bu işler! Kendine saklar gevezelik etmezsen yürür, Olanı biteni anlatmaya başladın mı, tılsımı bozulur.

Sedat Ben kem gözlü değilim, korkma! Güzel mi?

Ali Bir içim su! Şeker mi şeker…

Sedat Nasıl tanıdın?

Ali Oluverdi işte!

Sedat Dansta falan mı?

Ali Değil!

Sedat Kahvede mi?

Ali Anlatmam, dedim anlatmam! Üstüme varma! Hadi aslanım! *(Sedat'ın omuzunu okşar)*

Sedat Merdivenlerde ayak sesi duydum mu fırlarım...

Ali Tiyatrodan çıkarken tanıdım.

Sedat Nasıl?

Ali Yabancı bir kadınla kendiliğinden tanıştığın olmadı mı hiç hayatında? Üstelik bir de bu işlerde bilgiç geçinirsin!

Sedat Tiyatrodan çakarken olmadı!

Ali Tiyatroya gittiğin yok da ondan!

Sedat İlk ne dedin?

Ali Anam dedim. Yesinler seni!

Sedat Sululuk eme!

Ali Tiyatroda bir sıra önümde, sağımda oturuyordu, çıktıktan sonra otobüs durağında gördüm. Otobüs gecikti, bir ara bana bakacak oldu oyunu nasıl buldunuz deyiverdim. Hepsi bu!

Sedat O ne dedi?

Ali Sıkarsın artık ama! Hepsini deftere mi yazdım?

Sedat İlk defa mı geliyor odana?

Ali Değil

Sedat Bari dışarda buluşup beraber getirseydin.

Ali Merak etme, o kadar kusuruma bakmaz.

Sedat *(Ayağa kalkar)* Bana bak, gözünü aç, bunu elinden kaçırmamaya bak! Paris'in tadı Parislilerle çıkar! Burada beş yıl kalıp da tek Fransız kadını tanımadan geri dönenler yığınla! Birader, benimkisi de aksilik işte! Yeni yeni dilim çözülüyordu daha! Bu Fransız kadınları da durmadan konuşmaktan hoşlanırlar her nedense! Ben kem küm ettikçe kadının daha ikinci günü canı sıkılmaya başladı! Aman dikkat et, sıkılayım demesin!

Ali *(Merdivenlere kulak verir, saatine bakar)* Ederim.

Sedat Nasıl? Tutkun musun biraz?

Ali Eh, tutkun değilim desem yalan olur. Hadi!

Sedat Toysun vallaha! Dakikası dakikasına geleceğini mi sanıyorsun! Fransız kadını bu, nasıl olsa gecikir. Şimdi Allah bilir, yol üstünde bir kitapçıya dalmış, kitap karıştırıyordur!

Ali Ulan hayvan oğlu hayvan! Bana ders vermeyi bırak, gidecek misin gitmeyecek misin? Elin kızını gösteriş meraklısıymışım gibi seninle birlikte karşılayamam, anlamadın mı? *(Sedat'ı kapıya doğru iter)* Anlat dedin anlattık! Adamı deli etme, yürü... *(Sedat masadan bir portakal kapar.)*

Sedat Adam arkadaşını uğurlamadan bir portakal olsun verir, görmemiş!

Ati *(Sedat in eline bir de elma tutuşturur)* Portakalını aldın! Al bunu da, çek arabanı! Suratını gördüğüm yeter! *(Sedat çıkar. Ali, kapıda bir an merdivenleri dinler. Kapıyı kapatır, döner, dolaptan bir şişe martini çıkarır Küçük bir kadeh doldurur Bir dikişte içer. Kapı vurulur. Heyecanla kapıya atılır. Karşısında Sedat'ı bulur)* Gene mi?

Sedat Kibritin var mı? *(Ali kibritini aranır.)* Demin kibrit istemeye gelmiştim senden, unuttum...

Ali *(Kibritini uzatır)* Al!

Sedat Birazdan geri getiririm!

Ali Sende kalsın! Geri meri getirme, istemez! *(Kapıyı kapatır)* Offf! *(Masaya çabuk bir düzen daha verir. Bir kadeh martini daha içer. Elektrofona Yves Montandin bir şarkısını koyar)*

II attendait son carosse

D attendait ses chevaux...

(Sabırsızlanır. Kapının önünde biri dolaşıyormuş duygusuyla kapıya kulak verir. Sedat'ın kapısından ayrılmadığını sanır. Öfkeyle kapıya atılır.) Ulan, ben… *(Hızla kapıyı açar. Karşısında Colette'i görünce, şaşkın geri çekilir. Colette gülümseyerek odaya girer. Güzel, güzel olmaktan çok alımlı bir genç kızdır. Siyah deri bir manto giymiş, elinde kitaplarını taşıdığı gene siyah deriden bir çanta vardır. Ali kapıyı kapatır.)* Nihayet gelebildin?

Colette *(Sakin)* Erken değil mi? *(Öpüşürler. Colette çabuk ayrılır)* Nasılsın? *(Çantasını yatağın üstüne bırakır. Yatağın kenarına oturur. Ali, yaklaşır, Colette'in yanına oturur. Ellerini avuçlarına almak ister.)*

Ali İyiyim. Sen?

Colette *(Ellerini geri çeker. Tepeye topladığı saçlarını düzeltir)* Eh, şöyle böyle. *(Ali tekrar ellerini avuçlarına alacağı sırada kalkar)* Dur biraz…

Ali *(Kalkar)* Özledim seni...

Colette *(Aynaya ilerler)* Ben de...

Ali *(Colette 'in arkasında durur, omuzlarını tutar)* Canım benim...

Colette *(Omuzlarını kaldırarak, kurtulur)* Acele etme…

Ali Mantonu çıkar…

Colette *(Aynaya eğilir)* Biraz geçsin…

Ali *(Çekilir)* Ne yaptın bugün?

Colette Bir takım saçmalıklar! Canım sıkıldı... *(Aynada saçını gözden geçirir.)*

Ali Ne gibi?

Colette Sonra anlatırım...

Ali Ne iyi ettin de erken geldin…

Colette Saçlarım nasıl?

Ali Çok güzel...

Colette Hiç de değil! Uff! *(Aynanın önünden ayrılır. Ellerini gerisinde bağlar. Pencereye kadar gider. Ayakuçları üstünde doğrulur, dışarıya bir göz atar, döner. Zarif, hafif hareketlerle, ayakuçları üzerinde yaylanarak, odanın içinde dolanır. Lavabonun perdesini aralar, bırakır; döner, masaya bir göz atar, sonunda çiçeklerin önünde durur.)* Ne güzel çiçekler…

Ali Sevdin mi?

Colette Çoook, geçerken yolumun üstünde gördüm. Az kaldı ben de sana alıp getirecektim...

Ali Çok tatlısın! Mantonu alayım… *(Colette'in mantosunu alır, kaldırır.)*

Colette Bir daha sefere sen çiçek alma! *(Gittikçe neşelenmektedir)* Gelirken hep ben sana alır getiririm, olur mu?

Ali O zevki bana bırak! Hem...

Colette Sakın bana âdet falan demeye kalkma! Hoşuma gitmezsin!

Ali Hemen değişik bir karşılık, neden bulamazsa, insan arada benim gibi böyle saçmalar işte...

Colette Öyle âdet etiket, kadın-erkek diye konuşanları hiç sevmem ben! Onu bil de... Adet, etiket benim içimden ne yapmak gelirse odur! Bana ne başkalarının koyduğu kurallardan!

Ali Doğrusunu istersen senin gibi her zaman düşündüklerimi iyi açıklayamıyorum.

Colette Tabii! Fransız değilsin de ondan! *(Masayı gözden geçirir)* Ama gene de çok naziksin! Bak, neler neler almışsın! Hem benim pastamı da unutmamışsın! *(Pastayı iki parmağı ile alır, öbür eli hâlâ gerisinde, başını iki yana sallaya sallaya yemeye başlar.)* Oh, ne güzel! Enfes! Her gün bir tane bundan yemeden duramam! Zevklerimi çabuk öğrendin! İster misin? *(Pastayı Ali'nin ağzına uzatır.)*

Ali Sen ye! Teşekkür ederim.

Colette Canın isterse! *(Pastayı bir daha ısırdıktan sonra, tekrar uzatır*.) Harika! Biraz ucundan. Nazlanma. *(Ali, pastayı biraz ısırır. Colette elini geri çeker.)* Çok alma! Yeter! *(Pastayı yemeye devamla.)* Nasıl? Güzel değil mi? *(Ali, bir baş hareketiyle, doğrular.)* Hem de nasıl! Bayılırım.

Ali *(Güler)* Görüyorum!

Colette Sana boşuna naziksin demedim! Sen de seviyor musun bu pastayı?

Ali Sayende! Bir haftadır, her gün bir tane yedim.

Colette Aferin!

Ali Seni metroya bırakınca, ya da sen gelmeden, senin şerefine pastacıya uğruyorum...

Colette *(Gülerek)* Oh ne iyi! *(Ağzı dolu, sağ yanağını Ali'ye uzatır. Parmağının ucuyla yanağını işaret eder. Mırıldanarak)* Immm! *(Ali, yanağından hafifçe öper.)* Oldu! Gördün mü? Sen öpmek istemeden de benim öpmeni istediğim oluyor.

Ali Tutumlarımız hafif değişik! *(Bir el işareti)*

Colette *(Ali'nin işaretini tekrarlar)* Öyle. *(Parmaklarını hafif yalanır. Mantosunun cebinden aldığı bir mendille, önce parmaklarını, sonra burnunu siler. Mendili mantosunun cebine koyduktan sonra, gardırobun aynası önünde durur. Saçlarına bakar.)* Tarağını verir misin? *(Saçlarını çözer. Tokalarını dudakları arasına kıstırır. Ali'nin uzattığı tarağı alır, saçlarına değişik biçimler verir.)* Duvarların pek çıplak…

Ali Bir türlü elim değmedi...

Colette *(Gardırobun aynasından şöminenin aynasına geçer. Tokalarını dudaklarından alır, şöminenin mermerine bırakır. Taranmasına devam ederken, başıyla aynanın sağında duvara raptiyelenmiş bir fotoğrafı işaret eder.)* Burası neresi?

Ali İstanbul...

Colette Güzel şehir…

Ali Çok güzeldir…

Colette Deniz, küçük kayıklar, minareler. Çok hoş! Beni de götürecek misin İstanbul'a?

Ali Gelirsen götürürüm…

Colette Gelirim ama seninle gelmem!

Ali Neden?

Colette Allah korusun! Bir kere çok kıskançsın! Kim bilir? Belki de beni eve kapamaya kalkarsın. *(Aynanın kenarına iliştirilmiş bir fotoğrafı gösterir)* Bu kim?

Ali Yeğenim!

Colette Şirin çocuk!

Ali Çok!

Colette Kaç yaşında böyle?

Ali Dört!

Colette *(Şakacı)* Sakın kızın falan olmasın?

Ali Hayır. Yeğenim.

Colette Kim bilir? Belki de evlisin?

Ali Evli olsam Paris'te bir başıma işim ne?

Colette Paris'e bir başına gelen erkek yok mu? Ortada dolaşan yalancı bekârlar yığınla.

Ali Öyleyse ben gerçek bekârlardanım.

Colette Bana ne? Evli de olsan bana vız gelir! Nasıl olsa seninle evlenecek değilim.

Ali Dur bakalım, birden ümitlerimi kırma...

Colette Oooo! Sen böyle fotoğraflarını odana astıktan sonra, nasıl olsa günün birinde İstanbul'una, yeğenine dönersin! Ben de nasıl olsa senin İstanbul'unda yaşamak için Paris'imden ayrılmam!

Ali Memleketimi severim ben!

Colette Ben de! *(Saçlarının yeni biçimini gösterir)* Böyle iyi mi?

Ali İyi.

Colette I-ıh olmadı. *(Saçlarına bir tarak vuruşta yem bir biçim verir)* Böyle?

Ali Böyle de güzel…

Colette Hangisi güzel?

Ali Böyle kalsın!

Colette Senin nasıl hoşuna giderse öyle yapacağım saçlarımı bundan sonra. *(Saçlarına son bir göz attıktan sonra aynanın önünden ayrılır. Tarağını Ali ye geri verir)* Al. Raptiyen var mı?

Ali Ne olacak? *(Colette, çantasından iki röprodüksiyon çıkarır.)*

Colette Bunları getirmiştim sana, asalım…

Ali Olacak galiba… *(Gardıroptan bir kutu raptiye çıkarır)*

Colette Hangi ressamları seversin?

Ali Benim hangi ressamları sevdiğimin önemi yok!

Colette Neden?

Ali Sen sevdiğin, istediğin resimleri getir, gözünün kestiği yere as, kendi seveceğin duruma sok bu odayı. İstersen masanın, öteberinin yerini değiştir.

Colette Pek masanın yerini falan değiştirecek yer yok burada! *(Röprodüksiyonları gösterir)* Bak, biri Buffet. Biri de...

Ali Goya.

Colette Sever misin?

Ali Elbette.

Colette Niye elbette?

Ah Bazı sanatçıların değeri üzerinde tartışılmaz...

Colette Hiç de değil! Ben sevmediğimi kim ne derse desin sevmem! Rafael'den hiç tat almam meselâ. Sen?

Ali Galiba ben de...

Colette Gördün mü? Öyle her şeye hemen elbette deme! Hadi hemen ikisini de asalım... *(Uygun yerlere resimleri raptiyelerler)* Bu burada iyi... Bu da burada... Nasıl?

Ali İyi…

Colette *(Pencereye yaklaşır)* Ne ödüyorsun bu odaya?

Ali 9 Frank…

Colette Ucuz sayılmaz. Altıncı kat, pek büyük de değil…

Ali Gene de bulabildiğim en ucuz oda bu...

Colette *(Pencereden dışarıya eğilir)* Nereleri görüyor?

Ali Comedie Française'in cephesi, Odeon Meydanı, Luxembourg parkından küçük bir parça. Yetmez mi?

Colette Fena değil! Seviyor musun bu manzarayı?

Ali Hem de nasıl...

Colette Ya çatıları? *(Pencere hizasında uzanan çatıları gösterir.)*

Ali Bayılıyorum!

Colette Aferin! Biterim Paris'in çatılarına! Zaten Paris'in kaldırımla karışan kahveleri bir, damları üstünde gökle birleşen çatılan iki... Verlaine'in o şiirini bilir misin? *(Karşılık beklemeden, iki yanına zarif bir edayla sallanarak şiiri ezberinden okur:)*

Gök öyle mavi öyle durgun

Damlar üzerinde

Yeşil bir dal sallanadursun

Damlar üzerinde

Ali Bilirim…

Colette *(Parmağını dudağına götürür, sus işareti yapar, şiiri okumaya devam eder)*

Ürpertip gökyüzünü birden

Bir çan tın tın eder

Bir kuştur şu ağaçta öten

Türküsünü söyler

İşte hayat! Aç gözünü gör

Bak ne kadar sade

Her günkü sakin gürültüdür

Şehirden gelmekte

Ey sen ki durmadan ağlarsın

Döversin dizini

Gel söyle bana da ne yaptın

N'ettin gençliğini?

Ne güzel!

Ali Çok da güzel okudun üstelik...

Colette Güzel şiir okurum! Odanı sevdim alıştım hemen.

Ali Bırakacağım gün gelince üzüleceğim bu odayı.

Colette *(Pencerenin içine çıkar)* Ah bu teras çok hoş!

Ali Teras falan değil orası! Düpedüz çatı! Bu kat çekme kat!

Colette *(Terastan)* Daha hiç çıkmadın mı buraya?

Ali Aklıma gelmedi.

Colette Bittim! Harika! *(Terasta kollarını açarak dolaştığı görülür)*

Ali *(Pencereye oturur)* Fazla dolaşmasan iyi edersin!

Colette Hadi sen de gel! İnsanın böyle bir çatısı olur da dolaşmaz, tadını çıkarmazsa çok yazık! Gözümden düştün!

Ali Sokulma kenarlara!

Colette Hadi gel…

Ali Otelciye odamdan attıracaksın beni!

Colette *(Uzaktan elini uzatır)* Gel al öyleyse.

Ali Eğreti görmüyor musun? Oynama parmaklıkların yanında.

Colette *(Parmaklıklardan sarsar)* Eh, pek çürük de sayılmaz. Beni taşır.

Ali Yapma! Düşeceksin.

Colette *(Parmaklıklardan eğilir)* Sen bakamaz mısın yoksa?

Ali Bakamam!

Colette *(Doğrulur, parmaklıklara dayanır)* Neden? Başın mı döner?

Ali Bakamam! Fena olurum! Gel…

Colette Ben bir şey olmam! *(Aşağılara bakar)* Aşağısı ne güzel! İnsanlar ufacık ufacık! Hem manzara senin orada gördüğünden yüz misli açık.

Ali Boşluğa bakamam ben! Tuhaf bir duygudur bende…

Colette Nasıl? *(Eğlenir)*

Ali Şimdi anlatamam, gel.

Colette *(Takılmasına devamla)* Anlat, çok merak ettim.

Ali *(Çabuk çabuk)* Yüksek bir yerdeyken boşluğa doğru yürüyüverecekmişim duygusuna kapılırım. Gece yatarken bile sanki uykuda kalkıp pencereden aşağı yürüyüvereceğimi sanırım. Hadi, ürkütüp durma beni! Gel.

Colette Gelip alırsan ne iyi, almazsan burada kalırım... *(Ali, çatıya çıkar. Müzik: Sous les toits de Paris. Ali, Colette'e yaklaşırken, Colette, dans edecekmiş gibi*

sokulur.) Ah benim küçük tosunum! Geceleri yatakta yalnız bırakmamalı öyleyse seni! *(Vals temposuyla dönerlerken dururlar. Uzun bir öpüşme.)*

(Karanlık)

İKİNCİ TABLO

(Bir saat sonra. Sahne aydınlanmadan önce... Elektrofonda Guygeart'ın bir şarkısı duyulmaya başlar:

C'est le plus beau jour de ma vie

J'ai retrouve mon chapeau

(Sahne aydınlandıktan sonra şarkı devam eder. Ali ile Colette, masanın başındadırlar. Ali, Colette 'in bardağını yeniden dolduracağı sırada)

Colette Kâfi! *(Kadehini eliyle kapatır)* Ben başka içmem!

Ali Zaten hep hepsi içtiğin yarım bardak...

Colette O bile çok bana! Sen iç…

Ali Sen bilirsin! *(Colette kalkar, etekliğini, kazağını düzeltir.)*

Colette Nasıl olsa birazdan gideceğim!

Ali *(Kırgın)* Erken değil mi?

Colette Saat kaç?

Ali Sekiz bile olmadı henüz.

Colette Dokuzda evde olmalıyım. Beklerler...

Ali Telefon etsen…

Colette Lüzum yok.

Ali *(Canı sıkılmış)* Nasıl istersen.

Colette Bu tutumunu sevdim! Beni hiç zorlama, sonunda hep sen kârlı çıkarsın…

Ali Hesap yapmıyorum.

Colette Öyle bir yapıyorsun ki! Ama aptal değilsin! Ben iyi değilim bugün. Kim bilir, belki de senin de canım sıktım.

Ali *(Kalkar, Colette'i kollarına alır)* Ne tatlı kızsın sen! Sana bayılıyorum... *(Ali'nin gömleğinin yakalarıyla oynar)* Bayılmakta o kadar acele etme.

Ali Acele mi bu kadarı?

Colette Acele tabii! Daha hep hepsi bir hafta! İlk günlerde hep böyle bayılırlar bana, ardından da canımı sıkarlar!

Ali Ben de mi?

Colette Sen henüz değil…

Ali *(Colette'i kucaklar, saçlarını okşar)* Ooo! Benim tatlı küçüğüm! Çok mu canını sıktılar bugüne kadar?

Colette *(Mahzun)* Eh, iki üç defa! Yetmez mi?

Ali Akılsızlık etmişler! İnsanın senin gibi bir kızın yanında canı sıkılmaz! Canı sıkılmayınca da insan senin gibi bir kızın canını sıkmaz! *(Şakağından hafifçe öper)* Çok güzelsin.

Colette *(Ali'nin kollarından sıyrılır. Aynaya döner)* Bugün hiç de güzel değilim!

Ali Sen her gün güzelsin! Akşamın en kalabalık saatinde bulvardan geçen bin kızın arasından seçilirsin...

Colette Yeter! Beni kandırmaya çalışma! Tarağını ver. Saçlarımı bozmuşsun, gördün mü? *(Tarağı alır. Saçlarına odaya ilk girdiği sıradaki biçimi verir)* Saçlarım böyle güzel mi? Doğru söyle!

Ali Hem de çok güzel!

Colette *(Yüz buruşturarak)* Bütün gün böyleydi saçlarım! Hiç de güzel değildi…

Ali Yanılıyorsun…

Colette Artık böyle yapmam saçlarımı! *(Saçlarını az önceki biçimine getirir)* Böyle fena değil, ha?

Ali Karar veremiyorum! Galiba hepsinden güzel,

Colette Böyle kalsın! *(Masaya döner)* Zaten bugün hep canım sıkıldı…

Ali Niye?

Colette *(Ali'nin kadehinden küçük bir yudum içer)* Geçti şimdi! Unuttum! Biraz öncesine kadar iyi değildim.

Ali *(Colette ’in bardağına şarap koymak ister. Colette bardağını geri çeker)* Ne oldu anlatsana?

Colette İstersen anlatayım ama anlatmasam da olur. Artık önemi yok zaten. Artık bitti, geçti... *(Omuz silker. Plâk biter.)*

Ali İstiyorsan anlat.

Colette *(Ayak ayaküstüne atar. Kollarım kavuşturur. Hafif öne eğilerek oturur)* Bugün Pierre’le kavga ettim.

Ali *(Soğuk)* Ne zaman?

Colette *(Doğrulur, elleriyle saçlarını düzeltir)* Seni sıkacaksa anlatmayayım…

Ali Yooo! Anlat…

Colette Pierre’den söz açmıştım sana. Üç yıllık arkadaşımdı…

Ali Biliyorum!

Colette *(Ali’yi inceleyen bir bakıştan sonra, anlatmaktan vazgeçer)* Çok kıskançsın…

Ali Ne yaptım?

Colette Ne bu suratın? Kıskanacak bir sebep yok ortada! Kendimi bu kadar rahat, bu kadar sana bağlı duymasam bunları anlatmaya kalkmazdım herhalde...

Ali Peki, dinliyorum, anlat ne oldu?

Colette *(Küskün)* Vazgeçtim!

Ali *(Collette’in elini avuçlarına alır)* Anlat, üzme beni.

Colette Anlatacak bir şey yok. Kavga ettim işte, o kadar! *(Ellerini çeker. Ali’nin paketinden bir cigara alır, dudağına yerleştirir. Ali cigarayı yakar)* Kurtuldum o dertten! *(Cigarasından yeni bir nefes çeker, dumanı üflerken*) Senden de kurtulacağım! Hepiniz bir dertsiniz! Her erkek bir dert…

Ali *(Hafif gülümser)* Öyle olsun! Anlat…

Colette *(Cigaraya alışık değildir. Dumanın etkisiyle hafif öksürür)* Bu sabah eve telefon etti! On beş gündür ne o beni aramıştı, ne de ben onu! Ne istiyorsun, dedim. Dil dökmeye başladı. Saat beşte Cluny’de buluşmamızı istedi. *(Omuz silker)* Ne

söyleyeceğini biliyordum önceden. En küçük bir heyecan duymadan gittim. *(Omuz silker)* Düşündüğüm gibi çıktı! Tekrar arayı düzeltmek, yatmak istiyordu benimle... Yarım saat kadar dinledim, bitti, dedim. Aklım hep sendeydi. *(Düşünceli)* Ama işte, sen de anlamıyorsun beni. Hepiniz birsiniz, hepiniz bir!

Ali Hoppala! Grene mi ben?

Colette *(Boşalmak ihtiyacıyla)* Avucumun içi gibi bilirim onu! Tek ayaküstünde bin yalan söyler! Ben üç yılda bir defa olsun aldatmadım onu. O sokakta her kandırdığı kızla beni aldattı! Her aldatışından sonra da, aradığını bulamayınca bana döndü. Sevdiğimi sanıyordum o zaman, yaptıklarını çabuk unutuyordum! Ama bu sefer öyle olmadı! Onu dinlerken gözüm hep duvardaki saate takıldı! Bir, saat yedi olsa diyordum! Daha sonra altı olmadan, dayanamadım, kalktım, sana telefon ettim. Sen çıkmayınca, kadına sordum, odanı tekrar bağlattım. Pierre'in yanına dönünce, Allahaısmarladık, bir daha beni arama, karşılaşmamız hiç de iyi olmadı dedim. Kim bilir belki beni aramamış olsaydı, bir şeyler kalırdı onun için içimde! Ama iyi oldu. Onun sayesinde daha kolay karar verdim: Bir saat daha erken geldim sana! *(Cigarasını söndürür. Kadehini uzatır)* Hadi biraz şarap ver bana! Canım istedi, içeyim. *(Ali, şarap doldururken bardağına)* Sıkıcı değil mi bu hikâyeler?

Ali *(Düşünceli)* Sıkıcı...

Colette Onunla aramızda bir şey kalsaydı, herhalde bu akşam gelemezdim buraya! Sana haber verirdim, beni anlardın herhalde. İki erkeğe birden bağlanmaktan hiç hoşlanmam!

Ali Ben de iki kadına birden bağlanmaktan!

Colette Ne tuhaf çocuksun sen! Anlattıklarım hoşuna gideceğine, hüzünleniyorsun! Hadi, ikimizin şerefine! *(Kadehini dudaklarına götürür)* Deminki plâğı baştan koysana! İyi dinleyemedim! Güzeldi galiba... *(Kalkar, elektrofona yaklaşır)*

Ali *(Plâğı baştan koyar)* Hoş plâk. *(Ayakta, yan yana şarkıyı dinlerler.)*

C'est le plus beau jour de ma vie

J'ai retrouve mon chapeau

(Colette, kolunu Ali'nin omuzuna atar)

Colette Mon Chapeau, Mon petit chapeau. Beni seviyor musun? Niye canın sıkıldı, söyle?

Ali Niye canım sıkılsın? *(Masaya dönerler. Ali, sandalyesine, Colette, Ali'nin dizine oturur, Ali'nin bardağını alır, Ali'nin dudaklarına götürür.)*

Colette Niye artık içmiyorsun?

Ali Peki, içelim, unutalım öyleyse…

Colette Deli! Yoksa Pierre'e döneceğimi mi sanıyorsun tekrar? *(Elindeki kadehten bir yudum da kendi içtikten sonra)* O defter kapandı artık! Bitti.

Ali Orası pek belli olmaz.

Colette Ben kararımı verdim dedim sana.

Ali Verdin. Saat dokuzda evde olacaksın!

Colette Kim dedi?

Ali Az önce kendin…

Colette *(Kollarını Ali'nin boynuna dolar)* İnandın mı?

Ali Niye inanmayayım?

Colette Şakaydı o! anlamadın mı? *(Yanağından öper)* Ah, koca sersem! Öyle seni biraz üzmek, biraz üzgün görmek için söyledim onu! Hüzün sana yakışıyor. Sahi inandın mı? *(Plâk biter)* Bak bu da Verlaine'den:

Hüzün ruhumdu benim, taşardı ruhumdan

Bazen şiirden gelir, bazen bir kadından.

(Ali'nin dizinden iner) Hadi baştan koy.

Ali *(Plâğı baştan koyarken)* Çok tatlı şarkı... Çok sevdim ben de…

Colette Kim bilir, belki demin de üzüntümden sarhoş olmak istediğimi sandın! *(İkisi de artan bir sevinç içindedirler)* Hiç şakadan anlamıyorsun! Seni kandırmak çok kolay! *(Öpüşürler.)*

Ali Yahut da sen çok beceriklisin! *(Yatağın kenarına ilişirler.)*

Colette Çok çabuk da değişiyorsun! Hüzün yakışıyor dedim sana ama neşe daha çok yakışıyor! *(Bakışlarını erkeğin yüzünde dolaştırır)* Genel olarak sevimlisin! Chapeau'cuğum benim! Benim sersem Chapeau'cuğum… *(Kucaklaşırlar)* Sahiden seviyor musun beni?

Ali Belli etmiyor muyum?

Colette Etmez olur musun? Ediyorsun! Hem de çoook! Bende onun için seviyorum seni. *(Kendini sırtüstü yatağa atar. Ali, ona doğru eğilirken telefon çalar. Ali doğrulur, telefonu açıp açmamakta kararsızdır.)* Niye açmıyorsun?

Ali Münasebetsizin bindir herhalde…

Colette Olsun! Cevap ver... *(Ali telefonu açacakken vazgeçer.)*

Ali Açmayayım daha iyi…

Colette Hayır, aç…

Ali *(Ahizeyi alır)* Evet. Odamdayım. *(Şaşkın)* Çıkıyordum. Olmaz... Gelemem, yalnız değilim. *(Colette yattığı yerden doğrulur.)* Bir arkadaşım, tanımazsın… Beraber çıkıyoruz... İmkânsız... *(Colette ayağa kalkar.)*

Colette Ben gidiyorum.

Ali *(Boş eliyle Colette'i bileğinden kavrar)* Ben telefon ederim sana... Öyleyse etmem. *(Colette bileğini kurtarmaya çalışır, Ali bırakmaz.)* Peki. Sen et, nasıl istersen... Güle güle. *(Telefonu kapatır. Canı iyice sıkılmış, bozulmuştur.)*

Colette Bırak, ben gidiyorum!

Ali Çocukluk etme!

Colette *(Öfkeli)* Gidiyorum, mantomu ver!

Ali Dinle!

Colette Beni zorla tutacak değilsin herhalde?

Ali Bir dakika dinle de öyle…

Colette Ne kaldı dinleyecek? Dinleyeceğimi dinledim.

Ali Yanılıyorsun!

Colette Peki, yanılıyorum! Canımı sıkma, mantomu ver!

Ali Bir dakika dinle dedim.

Colette Telefondaki kadındı! Yalan mı?

Ali Kadındı…

Colette *(Biraz yatışır)* Bana başka bir kadın arkadaşın olduğunu hiç söylememiştin…

Ali Vakit olmadı ki… Aklıma da gelmedi.

Colette Nasıl olmadı?

Ali Bir haftadır seninle beraberken bir kere olsun aklıma gelmedi. Unutmuştum onu...

Colette Nerden telefon etti?

Ali Eskiden sık sık buluştuğumuz bir kahveden…

Colette Niye gitmedin?

Ali Niye gideyim? Sözümüz yoktu. Beni aramasını da beklemiyordum.

Colette Kabalık ettin! Nasıl bana karşı kabalık ettinse ona karşı da kabalık ettin.

Ali Sandığın gibi değil! Sanki bana karşı alay için düzenlenmiş kaba bir şaka bu… Kötü bir aksilik... Otur.

Colette Gideyim daha iyi…

Ali Bir dakika beni dinle, hepsini anlatayım…

Colette Ben buraya senin aşk hikâyelerini, çapkınlıklarım dinlemeye gelmedim…

Ali Sandığın gibi değil…

Colette Hayır, gitmek istiyorum. Başka zaman anlatırsın…

Ali Ne olursun dinle. Sonra karar gene senin.

Colette *(Sandalyeye oturur)* Zaten kabahat bende! Paris'te tanıdığın ilk kadın yahut tek kadın ben olmadığımı düşünmeliydim! Ama kafa yormam ben böyle şeylerle...

Ali Gene de yorma…

Colette Karşımdakine inanırım! Senin, beni tanıdıktan sonra hayatındaki sıra kadınlardan biri olamayacağımı anladığını sanmıştım, yanılmışım!

Ali Yanılmamışsın! Dinle, Amerikalı bir kızdı telefon eden. İlk kaldığım otelde oda komşumdu. Sanat tarihi ile ilgili etütler yapıyor Paris'te…

Colette *(Alaylı)* Senden Bergama ya da Ayasofya hakkında bilgi istemek için telefon etmiştir herhalde.

Ali Hayır!

Colette Peki, ne diye etti, anlat?

Ali On gün öncesine kadar bir yakınlık vardı aramızda. On gündür yüzünü görmedim. Sesini de on gündür ilk defa işitiyorum.

Colette Vah ah! Ne oldu yakınlığınıza?

Ali Nişanlısı var! Paris yakınlarında bir yerde çalışan bir Amerikalı… Hafta tatillerini nişanlısıyla geçirirdi, hafta arasında görüşürdük…

Colette Bak sen! Ne de becerikli kadınlar var şu dünyada.

Ali On gün önce nişanlısının izinli geldiğini, iki hafta kalacağını söyledi...

Colette Sen de iki hafta bekleyemedin, beni buldun…

Ali Aynı şey değil! Seni, senin bana verdiğini bütün hayatımda aradım ben! O açık bir kızdı. Arkadaşlığı tatlıydı. O kadar! Nişanlısı gitmeden beni arayacağı tutmuş işte! Hem nişanlısı gitmiş olsaydı, buluşsaydık da, seni tanıdıktan sonra, bağlantımızın yürüyemeyeceğini söyleyecektim ona. Telefonda, o beni aramışken söyleyemeyeceğimi kabul edersin herhalde...

Colette Nişanlısıyla bozuşmuş olamaz mı?

Ali Sanmıyorum…

Colette Belki de senin yüzünden!

Ali Yeteri kadar alay ettin.

Colette Olur olur!

Ali Kuzum, kapatalım bu konuyu.

Colette Peki ne konuşalım?

Ali Zaten konuşulacak bir tarafı da kalmadı. Sahiden üzdü mü bu hikâye seni?

Colette Beni niye üzsün? *(Omuz silker)* Üzülen sensin! *(Kalkar)*

Ali Ben sadece sıkıldım. Dediğin gibi sıkıcı bu hikâyeler...

Colette Hani artık bu konuyu kapatacaktık.

Ali Hemen gitmiyorsun değil mi?

Colette Saat kaç.

Ali Sekiz buçuk.

Colette Vakit de geçmiş. Gitmeliyim. *(Aynada saçlarına bakar)* Tarağını ver biraz.

Ali *(Tarağını uzatır)* Gidecek misin?

Colette Evet. *(Saçlarıyla uğraşır)*

Ali Böyle, bu sıkıcı durumdan sonra mı?

Colette Dokuzda evde olmam iyi olur.

Ali Anlaşıldı.

Colette Neymiş o anlaşılan?

Ali Az önce saat dokuz hikâyesinin şaka olduğunu söylemiştin!

Colette Az önce öyleydi! Şimdi değişti.

Ali Haklısın!

Colette Haklıyım tabii.

Ali Başka bir şey demedim.

Colette Peki ne bu surat? Niye surat asıyorsun?

Ali Af edersin!

Colette Hem biraz daha kalsam ne değişir aramızda? *(Ali, karşılık vermez. Colette saçlarına şekiller verir.)* Söylesene? Ne değişir?

Ali Çok şey…

Colette Ümidin var mı? İnanıyor musun? *(Ali yaklaşır, Colette'i arkasından kolları arasına alır.)*

Ali Colette, aşkım, güzelim, bir tanem, kendime inanmasam, kendimi tanımasam, seninle bu kadar açık konuşabilir miydim?

Colette Dur, saçlarımı tarıyorum! Uff! Bugün de hiç istediğim bir biçim veremedim saçlarıma...

Ali Saçlarının her biçimi güzeldi.

Colette Böyle nasıl?

Ali Gördüklerimin hepsinden güzel! Güzel olan saçların senin, dağıtsan, karıştırsan gene güzel.. *(Elektrofona bir plâk koyar.)*

Colette *(Mırıldanarak başlayan şarkının sözlerine katılır)*

Parlez-moi d'amour

Redites-moi des choses tendres...

(Ali'ye yaklaşır) Neyse! Affettim seni! Bugün ikimiz de aynı kazaya uğradık! Aynı sıkıntıları anlattık.

Ali Benimkisi hafif bir sıkıntıydı. Asıl sıkıntım seni kaybetmek korkusundan geldi.

Colette Benimkisi de öyle! Galiba seni sahiden seviyorum…

Ali *(Güler)* Nereden anladın? *(Kucaklaşırlar.)*

Colette Nasıl da hemen şımarırsın!

Ali Ben deli gibi âşığım sana. *(Şiddetli bir hareketle Colette'i öper.)*

Colette *(Kurtulur)* Dudaklarımı acıttın! *(Parmak uçlarıyla dudaklarını yoklar)* Çok bastırıyorsun. Hiç de güzel öpmüyorsun!

Ali *(Hafifçe öper)* Bu nasıl?

Colette *(Dilini dudaklarında gezdirir)* Hıh! Fena değil. *(Ali tekrar öpmek isterken, kollarından sıyrılır)* Dur önce telefonla bizim evi ara! *(Lavabonun olduğu bölüme gider)*

Ali *(Telefonda)* Madam Auteuil 41 07 lütfen. *(Telefonu kapatır)*

Colette *(Yüzünü kurulayarak lavabonun bulunduğu bölümden çıkar)* Geceleri yüzümü yıkamadan yatamam. *(Yüz havlusunu lavabonun bulunduğu bölüme bırakır, döner yatağın kenarına ilişir. Soyunmaya başlar)* Bakma! Soyunurken bir kadına bakılmaz. *(Çoraplarını, etekliğini çıkarır. Yatağa gireceği sırada telefon çalar)*

Ali Bağladılar. *(Ahize'yi alır, Colette'ye uzatır)*

Colette Ver. *(Ahizeyi alır)* Sen misin Bernard? *(Ahizeyi eliyle kapatır Ali'ye)* Kardeşim… *(Telefona)* Mersi. Çok iyiyim, sen? Güzel... Annem evde mi? Babam? İyi. Lütfen gelince anneme söyle, bu akşam bir arkadaşımda kalıyorum... Beni beklemesinler. İyi geceler... *(Ahizeyi Ali'ye uzatır)* Bu da bitti... Duydun ya? Bu gece eve dönmüyorum. Seninle kalmama müsaade edersin herhalde? *(Ali yatağın kenarına ilişir, öpüşürler ayrıldıktan sonra Ali kravatını çözer)* Dur, önce elektrofonu şuraya koy. *(Yatağın başucuna yakın bir yer işaret eder)* O plâğı bir daha dinleyelim. İstersen şarabını da... *(Ali, sandalyenin birini yatağa yaklaştırır, şarap şişesini, bardakları sandalyeye aktarır, Elektrofonu yatağın yanına alır. Plağı koyar. Müzik: C'est le plus beau jour de ma vie.)*

Ali Işığı söndüreyim mi?

Colette Işık kalsın...

(Karanlık)

ÜÇÜNCÜ TABLO

(Ertesi sabah. Ali, aynanın önünde elektrikli makinesiyle tıraş olmaktadır, Colette, yatağın kenarında, ağır hareketlerle giyinir. Henüz kombinezonladır. Aşağıdaki konuşmalar durgun bir hava içinde geçer)

Colette *(Çorabını giyerken)* Ne yapıyorsun bugün? *(Kısa sessizlik)*

Ali Bilmem, düşünmedim...

Colette Petit Plais'de bir sergi var, gidelim mi?

Ali *(Tıraşıyla meşgul)* Ben görmüştüm o sergiyi.

Colette Ben de görmüştüm ama bir daha görebilirim. *(Kısa sessizlik)*

Ali İstiyorsan gideriz...

Colette *(Ayakta, etekliğini giyer)* Ne işim var benim burada?

(Yadırgayan bakışlarla odayı gözden geçirir)

Ali *(Colette'e döner, şaşkın)* Ne gibi?

Colette *(Sırtı Ali 'ye dönük)* Bilmem! Sabah uyanınca odanı yadırgadım. Evimden başka bir yerde uyumaya alışık değilim.

Ali *(Tıraşına devam eder)* Herhalde ondandır.

Colette *(Gardrobun aynasında üstüne başına çeki düzen verir)*Tarağını ver…

Ali Lavabonun üstünde…

Colette *(Lavabodan tarağı alır. Gardırobun aynasında taranır)* Ne tuhaf! Sabah kalkınca, geceliğini, her günkü yüz havlusunu, diş fırçasını arıyor insan! Birdenbire özledim evimi...

Ali *(Öpmek niyetiyle yaklaşır)* Haklısın canım...

Colette *(Bir omuz hareketiyle Ali'yi uzaklaştırır)* Geç kaldın…

Ali Neyin var Allah'ını seversen?

Colette Hiç!

Ali Üzme beni, söyle!

Colette Aklın yeni mi başına geldi?

Ali *(Bozulur)* Ne oldu?

Colette *(Saçlarıyla meşgul)* Anlamadınsa mesele yok!

Ali *(Yeniden öpmek ister)* İyi uyumadın galiba…

Colette *(Çekilir, kendini öptürtmez)* Onu daha önce yapacaktın!

Ali Çocukluk etme! Uyuyordun, uyandırmak istemedim! Kalktığın zaman da ben tıraş oluyordum.

Colette Ne kadar önemliymiş şu senin tıraşın!

Ali Af edersin!

Colette Affetmemin önemi yok! Kabasın...

Ali Uykuda çok güzeldin! Uyanırsın diye korktum! Öyle çocuk gibi, dudakların kolunun üstünde… O kadar masum bir uyuyuşun vardı ki…

Colette *(Omuz silker)* Masumum zaten! Hep çocuğum…

Ali Şimdi daha da güzelsin...

Colette Onu çok söyledin.

Ali İnan, seni seviyorum.

Colette Hareketlerinden belli!

Ali *(Kahvaltıyı hazırlar)* Anlaşıldı! Senin niyetin bana işkence etmek. Sütünü boşaltayım mı?

Colette Acelesi yok! Saçlarım böyle nasıl?

Ali *(Masayı kurmakla uğraşır. Colette 'e kısa bir bakış atar)* Güzel!

Colette Çok mu acıktın?

Ali Yoo…

Colette *(Saçlarının biçimini biraz değiştirir)* Yoksa böyle mi yapsam?

Ali *(Bakmadan)* Saçların o kadar güzel ki, ne türlü şekil versen sana yakışır…

Colette Bak da söyle…

Ali *(Şöminenin üstündeki aynaya bir bakış attıktan sonra, Colette'e döner)* Aynadan görmüştüm. Saçların gerçekten çok güzel… Bu biçim de güzel.

Colette *(Soğuk)* Teşekkür ederim. *(Saçlarına tokalarını tuttururken, elindeki tokalar biter. Yatağa döner, yastığın altını, yatağı eliyle aranır)* Tokalarının eksik, gördün mü? *(Takalarından birini bulur)* Birini buldum.

Ali *(Elinde bir tokayla lavabodan çıkar)* Bir tane de burada var…

Colette *(Şöminenin aynasından Ali'ye kısa bir bakış atar)* O benim değil!

Ali Tuhaf!

Colette Zararı yok! Seni melek sanmamıştım nasıl olsa. *(Tarağı geri verir)* Al…

Ali Aynanın önünde kalsın... *(Sütlü kahveleri bardaklara boşaltır. Kahvaltıya otururlar. Kısa bir an konuşmazlar.)* Sabahları cigaramı içmeden kendimi toparlayamıyorum...

Colette İç! Cigaranı elinden alan mı var!

Ali Kahvaltıdan önce cigara içmem…

Colette Alışkanlıkların oldukça karışık…

Ali Birazdan çıkıp bir parka gidelim. Yahut güneşli bir kahveye... Hava çok güzel bugün... İstersen oradan da sergiye gideriz…

Colette Sen programını kendine göre yap! Ben hemen eve döneceğim!

Ali Sergiye gidelim diyordun?

Colette Geçti! Hem sen görmüşsün!

Ali Bir daha görürüm.

Colette Zahmet olur.

Ali Yanlış anlama beni.

Colette Hayır! Gayet doğru anlıyorum. Bencilsin!

Ali Yanıldığını anlayacaksın!

Colette Sen de yanılmadığımı…

Ali Tartışmayalım n'olursun!

Colette Nasıl istersen. *(Sütlerini yudumlarlar, kısa bir an konuşmazlar)* Amerikalıya telefon edecektin, unutma!

Ali O bana edecekti.

Colette Sen et de özür dile.

Ali İhtiyacım yok!

Colette Bana kalırsa var. *(Ali susar. Colette iğnelemekte devam eder)* Eski dostlarını aramak zorunda kalabilirsin tekrar.

Ali *(Gücenik)* Sanmıyorum!

Colette Ya ne sanıyorsun? Bütün bütün senin olduğumu mu? Pek iyimsersin!

Ali Verdiklerini çok çabuk geri alıyorsun.

Colette Öyleyimdir! Karşımdaki korumasını bilmeyince…

Ali Susuyorum! Zamanla haksız olduğunu anlarsın! (Cigarasını yakar.)

Colette Nafile! Ben kararımı verirsem, değiştirmem.

Ali Kuzum ne oluyorsun? Dün gece hiç de böyle değildin?

Colette Sen böyle miydin?

Ali Ne yaptım seni kıracak?

Colette Bir şey yapman önemli değil ki.

Ali Ee peki.

Colette Anlaman gerekir yaptığını! Sabahtan beri benden o kadar uzaklardasın ki...

Ali Canım, beni dinle! Daha çok yeniyiz, daha birbirimizin tanımadığımız çok, pek çok taraflarımız var... Bu bir hafta ne kadar hızlı geçti hatırla! Ben daha neyiz, ne yapacağız diye düşünemedim bile.

Colette Ama ben düşündüm.

Ali Yanılıyorsun dedim, inan ki yanılıyorsun…

Colette Yanılmıyorum! Acele ettik! Çok acele ettik…

Ali Daha önümüzde...

Colette *(Keserek)* Hiçbir şey değişmez! Cesur olmak lâzım. Beklemesini bilmek lâzım.

Ali Ben bu bir hafta içinde hayatımda hiçbir kadına bağlanmadığım kadar bağlandım sana.

Colette Öyle sanıyorsun! Aramızdaki fark bu seninle! Sen kendini aldatıyorsun, aldatabiliyorsun, beni de aldatmaya çalışıyorsun. Açık konuşmaktan kaçmamak lâzım. Bir aşk bitince yenisi bir haftada bulunmuyor... Zavallı Pierre!

Ali Ne olmuş Pierre'e?

Colette Beni araması hep ondan! Aramızda her şeyin bittiğini o da biliyor, ben de biliyorum! Ama yeniden sevemediği için her hayal kırıklığında beni arıyor!

Ali Kısacası, Pierre'e mi döneceğim demek istiyorsun?

Colette Bilmiyorum! Ama sanmam! Bu geceden sonra ona da dönemem bir daha. O da ümitle sevebileceği birini arıyor, ben de. Artık eskisi gibi olamayız ki onunla! Kendimi aldatmasını hiç sevmem! Ne tadı var? Bir vakitler deli gibi sevdiğin, ne bileyim deli gibi sevdiğini sandığın birinin yanında can sıkıntısı duymanın? Dönüp de esnemenin? Neyse, uzatmayalım...

Ali Birkaç saat sonra başka türlü düşüneceksin.

Colette Hiç ümidim yok! Sen de ümitlenme! Duygularımı çok iyi ölçerim. Zaten pek duygulu da sayılmam...

Ali Bitti mi?

Colette Evet! Dediğim gibiyim...

Ali Şimdi beni dinle! Seni bu kadar tanıdıktan sonra sensiz yapamam ben! Gördüğün gibi bu odada kitaplarıyla, ümitleriyle, hayalleriyle yaşayan bir adamım ben! Olan biten neyim varsa hepsi bu! Ama sevmek nedir bilirim! Sevmesini bilirim! Bu odada aşk eksikti, sen getirdin! Böyle apar topar alıp götüremezsin! Böyle...

Colette *(Keserek)* Ne kadar erken karar verirsek o kadar kolay olur ikimiz için de. Unutalım bu geceyi! Bu bir haftadan daha güzel bir şey olamaz seninle

aramızda! Bu bir haftaya hiçbir şey katamayız! Bundan sonra aramızda ne olursa hep biraz daha geri geri, hep biraz daha bu haftayı yakmak olur...

Ali Offff! Bu sözler bana göre değil.

Colette Ama doğru! Biz seninle... *(Kararsız, susar)*

Ali Söyle!

Colette Bundan ileri gidemeyiz. Gidecek olursak, gitmeyi denersek her adımımızın sonunda böyle oluruz.

Ali Ne oldu? Ne olduk? Ne değişti aramızda? Nerden çıkan yorsun bu yargıları?

Colette Daha açık konuşalım mı?

Ali Bana kalırsa bu konuyu burada kessek daha iyi olur. Sen böyle konuştukça konuştuklarının doğru olduğunu sanıyorsun!

Colette Doğru! Her dediğim doğru! Biz seninle... Nasıl diyeyim?

Ali Ne oldu biz seninle?

Colette Aşk duvarını aşamadık!

Ali Saçma!

Colette Değil! İyi buldum! Ses duvarını aşan aşamayan uçaklar gibi, aşk duvarını aşan aşamayan gönül yakınlıktarı da var! Biz duvarı aşamadık...

Ali *(Öfkeli)* Zorla söyleteceksin beni! Sabahtan beri dokunmak istemediğim bir konu var! Seni incitir diye kendimi tuttum, söyledim. Ama sen, sen beni kırmak için aklına ne gelirse söyledin! Ne kadar soğuk davranabilirsen o kadar soğuk davrandın! Şimdi neden böyle davrandığını, neden böyle konuştuğunu açık açık bilmek ister misin?

Colette Her nedense ben hepsini açık açık söyledim…

Ali Söylediklerinin hepsi yanlıştı...

Colette Değildi!

Ali Yanlıştı! Dün gece üç yıldır Pierre'i hiç kimseyle aldatmadan, Pierre'e bağlı kaldım dedin bana…

Colette Doğruydu!

Ali Yalandı demedim…

Colette Peki, kapat!

Ali Açık konuşmaktan korkmamak lâzım.

Colette Sana söylediklerimin Pierre'le ilgisi yok.

Ali Var! Dinle...

Colette *(Keserek)* Rica ederim.

Ali Dürüstsün aslında! Dürüstlük duygun böyle konuşturan seni!

Colette Olabilir! Fakat kâfi.

Ali *(Devamla)* Pierre'i aldattığım sanıyorsun! O yüzden pişmansın! Bu bir! Bir de aşktan korkuyorsun! Bana bağlanmaktan korkuyorsun! Ben bir yabancıyım ne de olsa! Bir yıl, iki yıl sonra memleketime dönerim! Sonu ayrılık, sonu üzüntü diye düşünüyorsun!

Colette *(Alaylı)* Ne kadar güzel anlamışsın beni! Tabii, şairsin ne de olsa! Bütün yazdıkların böyle mi?

Ali *(Devamla)* Dinle! O üzüntüler senin için ne kadar varsa benim için de var! Rahat, ölçülü biçili bir duygu değildir aşk! Üzüntüleri göze almadıkça, sevinçleri tadılamayan bir duygudur! Şimdi benden izin, önce git Pierre'i gör! Dün geceyi anlat.

Colette Deliye döner!

AH Acaba?

Colette Yıkılır! İyice hayal kırıklığına uğrar.

Ali Sonra?

Colette Offf! Bilmiyorum.

Ali Ben biliyorum!

Colette Ne biliyorsun? Ne bilebilirsin sen?

Ali Sen nasıl karşıladın onun yaptıklarını?

Colette Benim kendime güvenim vardı! Nasıl olsa bana döneceğini biliyordum!

Ali Yani, hayal kırıklıklarıyla, sana verecek nesi kalmışsa onunla…

Colette Kabalık ediyorsun!

Ali Senin bana dediklerini tekrarlıyorum sadece!

Colette Bana en küçük bir saygın olsa böyle konuşmazdın! Hem Pierre hakkında bu türlü konuşmana müsaade edemem!

Ali Konuşmak zorunda kaldığım için konuştum! Senin hakkında sana söyleyemeyeceğim şeyler düşündükçe seni sevemezdim! Bu türlü aşk benim senden beklediğim. *(Colette, çantasını, mantosunu alır, kapıya atılır.)*

Colette Peki, anlaşıldı! Allahaısmarladık. *(Ali pencereye döner, karşılık vermez.)* Allahaısmarladık dedim.

Ali *(Colette'e döner)* Böyle mi gideceksin?

Colette Böyle! Allahaısmarladık.

Ali Gene de özür dilerim.

Colette Özür dilemekten önce bir kadınla konuşmasını öğren!

Ali Bir iki dakika daha kal!

Colette *(Kararsız)* Faydasız!

Ali Bu türlü ayrılmayalım…

Colette Bu türlü ya da başka türlü, ne değişir? Nasıl olsa ayrılacak değil miyiz?

Ali Bir iki dakika kal, birlikte çıkarız. Konuşmamız lâzım...

Colette Ne kaldı konuşulacak? *(Ali Colette'in çantasını mantosunu alır.)*

Ali Otur lütfen.

Colette *(Sandalyeye ilişir, soğuk)* Peki, oturdum!

Ali *(Ne diyeceğini kestiremeyerek)* Seni seviyorum, inan!

Colette *(İlgisiz)* Teşekkür ederim. Çok naziksin. *(Kısa sessizlik.)* Söyle. Seni dinliyorum.

Ali Ne diyeyim? Bu yanlış yargılara kapılmaman için seni nasıl inandırayım bilmem ki! Offf! Sersemin biriyim ben! Eline aldığını korumasını bilmeyen, bozan, kırıp döken biri! Gülünç, zavallı, zayıf biri…

Colette Hiç de öyle biri değilsin!

Ali Öyleyim!

Colette Öyle biri olsan bu kadar yaklaşmazdım sana!

Ali Aşksız, birine bağlanmadan, birini sevmeden yaşayamayan zayıf bir adamım. Utanmasam oturup ağlayacağım.

Colette *(Gülümser)* Hadi ağla!

Ali Alay etme*! (Gözleri dolu dolu olur Colette'e göstermemek için pencereye döner.)*

Colette Ağla, çok hoşuma gider! Eğlenceli olur herhalde.

Ali Peki, artık istersen git!

Colette *(Kalkar, Ali 'ye yaklaşır, kendine çevirmeye çalışır)* Sahiden ağlıyor musun?

Ali *(Gözlerini göstermekten kaçınarak)* Ağlamıyorum!

Colette Ağlamışsın! Utanma, ağlamak ayıp bir şey değil.

Ali *(Toparlanır)* Geçti! *(Colette, kollarını Ali'nin boynuna dolar, duyguludur.)*

Colette Sen kocaman bir çocuksun! Çok iyi, çok nazik, çok duygulu bir çocuk! Ben lâyık değilim sana.

Ali Başlama yeniden…

Colette *(Ali'nin göğsüne kapanır)* Ben de ağlamak istiyorum ama ağlayamıyorum! Hangi kadın olsa sever seni! Ben de herhalde hiçbir zaman seni unutamayacağım... *(Ali'yi hafifçe yanağından öper.)*

Ali Ben de seni seviyorum. *(Colette'i saçlarından öper)*

Colette *(Başı, Ali'nin göğsünde)* Öyle olsun! Ama sen, beni değil, hayatı seviyorsun, aşkı seviyorsun, sevmeyi sevilmeyi seviyorsun.

Ali İnan...

Colette Peki, inandım! Kim bilir, belki de ben de senin gibiyim! Ben de seni seviyorum. Böyle biraz kollarında tut beni. Bana karşı şefkatli ol…

Ali *(Colette 'in saçlarını okşar)* Sevgilim, canım, güvercinim benim…

Colette *(Eliyle Ali'nin ağzını kapatır)* Hiçbir şey söyleme! Sadece kollarında tut! *(Kısa sessizlik)* Oflff! Kendimden de bıktım! Ne senin ne de benim kabahatim. Sevince öyle hızlı, öyle kendimi kaptırarak seviyorum ki. Bu Pierre de üç yıldır çok kırdı beni! Üç yıldır aşka, sevgiye, başkalarına olan bütün güvenimi yıktı...

Ali Hadi, birlikte çıkalım, kırlara, parklara, bir yerlere gidelim.

Colette *(Dalgın)* Başka bir gün gideriz belki de…

Ali Hemen gidelim.

Colette Hemen olmaz!

Ali Neden olmasın?

Colette Sorma.

Ali Peki, sormuyorum.

Colette Şimdi söz ver bana: Bugün, yarın, öbür gün hiç aramayacağına beni! Üç gün hiç aramayacağına söz ver.

Ali Güç değil mi istediğin?

Colette Bırak beni üç gün kendimi dinleyeyim.

Ali Aramamaya çalışırım.

Colette Kim bilir? Belki de sen haklı çıkarsın. Anlarsam, daha önce ben seni ararım... Hadi, ben seni arayıncaya kadar beni aramayacağına söz ver. Söz mü?

Ali Üç gün demiştin?

Colette Hayır, bırak ben seni arayayım… *(Karşılık beklemeden Ali'nin dudaklarına, gözlerine çabuk birer öpücük kondurur. Mantosunu, çantasını kapar, kapıyı açar.)*

Ali Yapma! *(Acele ceketini giyer)* Ben de geliyorum.

Colette Hayır! Sen kal. *(Çıkar)*

Ali *(Ardından çıkarken kapıda)* Bir dakika… *(Sahne kısa bir an kalır. Müzik. Ali, üzgün odaya döner. Colette'in duvarlara astığı prodüksiyonlara yaklaşır. Sonra birden pencereyi açar, terasa çıkar. Parmaklıklara yaklaşır, aşağıya eğilerek ıslık çalar, el sallar. Sedat girer.)*

Sedat *(Pencereye yaklaşır)* Hışşşt, bana bak, oralardan sarkıp durma! Bilmiyor musun, parmaklıklar sağlam değil! *(Ali karşılık vermez. Aşağıda, sokakta, uzaklaşan Colette'i uğurlayan hareketleri kesilir. Bir zaman hareketsiz parmaklıkların kenarında kalır.)* Heyyy! Parmaklıklar sağlam değil dedim sana! Sabaha kadar doyamadın mı, açgözlü? *(Masanın üstünü gözden geçirir)* Ulan sütlerinizi niye bitirmediniz? *(Bir portakal soyar)* Gel artık içeri, uzatma! Yahu ne işin var orda? Besbelli artık gitti işte.

Ali Ne istiyorsun gene? *(Odaya döner)*

Sedat Bir şey istemeye niyetim yoktu ama madem hatırlattın, parasızım, aybaşına kadar bana 10 frank ödünç ver.

Ali Ben senin vekilharcın değilim.

Sedat Çiğlik etme.

Ali Fazla param yok.

Sedat 5 frank olsun razıyım.

Ali İnan fazla param yok.

Sedat Ulan paran yoksa bu Châteauneuf du Pape'ı, çiçekleri, daha bir sürü öteberiyi neyle aldın?

Ali Olanı o kadardı.

Sedat Akılsızsın derim sana da alınırsın! Akılsızsın işte anla. *(Yatağı gösterir)* Bu yatağın hali ne lan? Canını çıkarmışsınız!

Ali Sululuk etme!

Sedat Nasıl, iyi miydi?

Ali Sana ne?

Sedat Senin namı hesabına sordum! Arkadaşlıktan, dostluktan...

Ali Bırak gevezeliği. Canım sıkkın.

Sedat Ne çabuk âşık oluyorsun a evlâdım? Kadın meselelerinde toysun, gerisin daha! Çok gerisin.

Ali Canım sıkkın dedim.

Sedat Poz takınıp durma bana. Senin ne türlü âşık olduğunu ben bilirim. Her giden kadının ardından kendini ilk mi bu yerden yere atışın? Yetişmesem terasın parmaklıklarından aşağıya yuvarlanacaktın…

Ali Bu başka!

Sedat Hangisi başka değil?

Ali Bırak beni Allah aşkına...

Sedat *(Ciddileşir)* Ne oldu canını sıkacak?

Ali Bir patavatsızlık ettim galiba...

Sedat Aldırma, farkına varmamıştır.

Ali Vardı!

Sedat Varsa da unutur.

Ali Kırgın ayrıldık.

Sedat Sen öyle sanırsın! Öğleye kadar ikinizin de bir şeyiniz kalmaz, düzelirsiniz…

Ali Öyleye benzemiyor.

Sedat Ya nasıl?

Ali Kim bilir göremem belki de bir daha! Bir daha gelmez!

Sedat *(Güler)* Gelir! Meraklanma, daha çok gelir...

Ali Gülme.

Sedat Çocukluğuna gülüyorum! Gelmez olur mu? Bu işler hep böyle ufak tefek kırgınlıklarla yürür. Savaş bu, ne sandın? İki taraf teslim olmamak için elinden geleni yapar...

Ali Keşke dediğin gibi olsa!

Sedat Dediğim gibi zaten! Sık sık bozuşur barışırsınız şimdi, İlerde daha seyrek bozuşur, daha güç barışırsınız. Günü gelince de bir bozuşur bir daha barışmazsınız. Yahut da sadece bir selâm kalır aranızda. Şimdi benim de başımda bir Yugoslavyalı var...

Ali Kes Allah'ını seversen.

Sedat Hadi sen beni dinle, boşuna canını sıkma.

Ali Onun yerini dolduracak bir kadınla kim bilir ne zaman karşılaşırım bir daha? Belki de hiç karşılaşmam.

Sedat Her kadının yeri ayrıdır! İlkin bunu öğren! Bırak onun yeri ona kalsın! Bir daha gelmeyecek olursa yenisine yer ara. Amerikalı ne oldu?

Ali Duruyor…

Sedat İyi işte, arasana!

Ali Yeter, kapat.

Sedat Çivi çiviyi söker! Ara!

Ali İçimden gelmiyor.

Sedat Hadi öyleyse, kalk pardösünü al, çıkalım. Dışarda hava güzel.

Ali *(Gözleri telefonda)* Odamda kalacağım.

Sedat Bu havada mı? Deli misin? *(Pencereden bakar)* Hava tatlı mı tatlı. Kalk, pardösünü almasan da olur.

Ali Yazılacak mektuplarım var.

Sedat Bu havada mektup mu yazılır? Hava yağmurlu olunca yazarsın mektuplarım.

Ali Sen çık. Ben kalıyorum.

Sedat Peki ama neden?

Ali Telefon bekliyorum.

Sedat Kimden?

Ali Birisinden!

Sedat Saat kaça kadar?

Ali Saati belli değil!

Sedat Anlayamadım? Bu nasıl telefon beklemek? Aşağıya haber bırakırız…

Ali Olmaz! Beklemem lâzım! Bütün gün, belki yarın, öbür gün, üç gün, bir hafta oturup bekleyeceğim!

Sedat Ya delisin ya enayi! Adam olacağın yok senin!

Ali Hem deliyim hem de enayi! Deli enayi kalmak da hoşuma gidiyor! Hadi sen çıkacaksan çık!

Sedat Aksilik etme de 5 frank ver hiç olmazsa…

Ali *(Para verir)* Al.

Sedat Sen de olmasan halim harap. *(Parayı alır, çıkarken)* Hadi eyvallah!

Ali Güle güle. *(Sedat çıkar. Ali, kısa bir an telefona bakarak oturduğu yerde kalır. Müzik başlar. Ali, ağır isteksiz hareketlerle yerinden kalkar, arada bir telefona bakarak masayı toplamaya başlar)*

PERDE

İKİNCİ BÖLÜM

BİRİNCİ TABLO

(Birinci bölümün dekoru. Birinci bölümden iki saat sonra… Perde açıldığı sırada Ali, masanın yanında, sırtı oda kapısına dönük, dalgın, düşünceli oturmaktadır. Michele, kapıyı usulca açarak girer. Elinde küçük bir valiz, küçük bir paket vardır. Daha ilk bakışta, canlı, kararlı, ne istediğini bilen bir kadın görünüşü bırakır. Kısa bir an kapının içinde durur. "Ooo maşallah, top patlasa duymayacak!" gibilerinden düşündüğünü belirten mimiklerle Ali'yi seyreder. Ardından sessiz hareketlerle, valizini yere, paketini valizin üstüne bırakır. Ayak uçlarında ilerleyerek Ali'ye yaklaşır, elleriyle Ali'nin gözlerini kapatır.)

Michele *(Yere hafif bir topuk vurarak)* Bummmm!

Ali *(Ürker)* Oh!

Michele *(Ses değiştirerek)* Günaydın!

Ali *(Şaşkın)* Günaydın…

Michele *(Güler)* O kadar mı?

Ali *(Tanımaya çalışarak)* Ko... Ko...

Michele Kim? Kim?

Ali Sen misin?

Michele Benim! *(Ali, elleriyle Michele 'in ellerini, kalçalarını, bacaklarını yoklar, Michele sağa sola kaçar, her konuşmasında sesinin tonunu değiştirir.)*

Ali Demek...

Michele Evet?

Ali Bu güzel koku, bu güzel eller, düzgün bacaklar...

Michele Bu empermeabl, bu çizmeler. Dokunmaca yok!

Ali Sensin işte!

Michele Aferin!

Ali Döndün mü?

Michele Gitmedim ki!

Ali *(Vakit kazanır)* Neredeydin?

Michele Ayda!

Ali Michele*! (Michele, Ali'nin gözlerini açar, eğilir, çabucak yanağından öper.)*

Michele Nihayet çıkarabildin! Koca sersem! *(Ali'nin başına hafif bir şaplak indirir)* Ben de seni akıllı biri sanırdım.

Ali *(Yerinden fırlar. Michele 'in ellerini tutmak ister)* Sevgili Michele!

Michele *(Kaçar)* Neyin var? Salaklaşmışsın! *(Bir iki adım çekilir, empermeablını çıkarır.)*

Ali Hiç! Hiç! Ne iyi ettin de geldin! *(Yaklaşır, empermeablını almak ister)* Müsaade et.

Michele Önce kapıyı kapat.

Ali Sahi, af edersin. *(Kapıyı kapatır. Döner, Michele 'in empermeablını alır.)*

Michele Beni bu kadar çabuk unutacağım bilseydim, en küçük bir yakınlık kurmazdım seninle... *(Ali, kolunda empermeabl, yaklaşır, tekrar Michele 'in ellerini tutmak ister.)*

Ali Michele, sevgilim, inan ki...

Michele Empermeablımı buruşturmadan kaldırsan iyi edersin!

Ali Şimdi. *(Empermeablı gömme dolaba asar)*

Michele Ne yapıyordun öyle, gözlerin pencerede? Şiir mi yazıyordun?

Ali Dalgındım biraz! Birdenbire, şey, af edersin, korkuttun beni...

Michele Sevsinler! Ne kadar da tavşan yürekliymişsin!

Ali Korkuttun değil de ürküttün! Daha doğrusu şaşırttın yani.

Michele Hâlâ da şaşkınsın bakıyorum.

Ali *(Yaklaşır)* Elbette, hiç ümitsizken tekrar sana kavuşmak az şey mi?

Michele Valizim böyle yerde, kapının dibinde mi kalacak?

Ali Kusura bakma! *(Valizi, paketi alır, masanın üstüne koyacak olur)*

Michele Nasıl da beceriksizsin! Valizin yeri orası değil!

Ali Af edersin! Çok af edersin...

Michele Af edersin, af edersin! Ne oluyoruz? Uyan biraz. *(Paketi masanın üstünde bırakır, valizi alır)* Bir fırça, ya da temiz bir bez ver bana…

Ali Şimdi. *(Lavabonun bulunduğu bölümden bir el bezi alır)* Bu olur mu?

Michele Olur! *(Pencere kenarında valizin tozunu alır. Şöminenin mermerini siler, valizi mermerin üstüne yan yatırarak yerleştirir. Çiçekleri görmüştür.)* Usul öğren biraz. Oldu işte! *(Bezi geri verir)*

Ali *(Ali, bezi alır, lavabonun bulunduğu bölüme girer)* Kirliye at, sepete! Sakın yerine asayım deme.

Ali Merak etme…

Michele Bu çiçekler nerden geldi buraya?

Ali Hiç!

Michele Doğru söyle! Sen bir şeyler karıştırmışsın ya da karıştıracaksın. Kime bu hazırlık?

Ali Özendim de aldım. Avunmak için…

Michele Madem öyle, gözlerini kapatınca neden şaşırdın? Gelen kim olabilirdi benden başka. Yoksa odana gelen başka kadınlar da mı var?

Ali Daha neler!

Michele Öyleyse?

Ali Beni şaşırtan da bu oldu işte!

Michele Ne oldu?

Ali Sen bu türlü şakalar yapmazdın da…

Michele Lâf! Niye yapmazmışım? Hele sen şunun doğrusunu söyle açık açık! O ko.. koo.. diye sayıkladığın kim? Corinne mi? Colette mi? Claude mu? Pardon Claude olmaz, Cozette mi?

Ali *(Gittikçe güvenini kazanır)* Ne Corinne, ne Cozette!..

Michele Peki kim?

Ali Sen. Collins!

Michele *(Güler)* Hah! Bu çok hoş işte! Ne zamandan beri soyadımla çağırmaya başladın beni?

Ali Dilimin ucuna soyadın geldi birdenbire...

Michele *(Odada dolaşır)* Neyse sen inandığımı, beni kandırdığını san! Doğrusunu sırası gelince nasıl olsa senden öğrenirim gene! Cigaran nerde? *(Ali cigara paketini uzatır. Michele bir cigara alır, dudakları arasına yerleştirir. Ali, Michele'in cigarasını yaktıktan sonra kendi de bir cigara yakar.)*

Michele *(Dolaşmasına devamla)* Özlemişim odanı…

Ali Odam da seni…

Michele *(Röprodüksiyonların önünde durur)* Bu reprodüksiyonlar yoktu! Nenden buldun bu iç kapayıcı şeyleri?

Ali Bir dergiden kestim.

Michele Kaldır bunları, gözüm görmesin!

Ali Kaldırırım.

Michele Hemen kaldır!

Ali Fena değiller bana kalırsa! Biri Buffet, biri de Goya!

Michele Biliyorum, cahil değilim! İkisini de sevmedim. Kıyamıyorsun galiba?

Ali *(Röprodüksiyonları söker)* Kaldırıyorum.

Michele Resme meraklıysan ben daha sıcak, daha güneşli resimler getiririm sana. Paris'te güneşi çoğaltmak lâzım. Yağmurlu günlerin çizgilerini duvarlarında saklamanın anlamı yok! *(Plâkları karıştırır.)*

Michele Bu plâklar nerden çıktı? Yeni mi aldın?

Ali Bitişik odada oturan arkadaşımın?

Michele Niye aldın?

Ali Hiç! Dinlemek için.

Michele *(Karıştırır)* Mouloudji, Brassens... İkisini de sevmem! Kuzum nükte için şarkı dinlemek niye? Karikatüristler daha iyi yapıyor bu işi! Yahut ne bileyim, mizah sayfalarım, mizah dergilerini oku daha çok gülersin…

Ali Nasıl olsa arkadaşıma geri vereceğim…

Michele Acelesi yok! Kalsın, belki bir kere ben de dinlerim... *(Sandalyeye oturur)* Neyin var senin?

Ali Hiç! Neyim olsun?

Michele Sıkılmış gibisin?

Ali Üstünde durma, önemli değil.

Michele Başın falan ağrımıyor ya?

Ali Hayır! .

Michele Parasız mısın?

Ali Her zamanki kadar...

Michele Aldırma öyleyse! Peki, bu durgun halin ne? Türkiye'den kötü bir haber, canım sıkan bir mektup mu aldın?

Ali Türkiye biraz karışık…

Michele Sanki neresi değil ki? *(Kalkar)*

Ali Herhalde karışıklıklara canım sıkılmış olacak!

Michele Gidip düzeltsene!

Ali Niyetim var!

Michele *(Pencereye yaklaşır)* Ah bu Paris! Gördüğün bütün bu çatı katları, geleceğin büyük şairleri, yazarları, politikacılarıyla dolu… Otuzuna gelinceye kadar, beş kıtanın sanatçıları, politikacıları senin gibi memleketlerini buradan yönetirler! Bakalım ilerde adam olursun sen de belki.

Ali *(Şakacı)* Belki!

Michele Öyle ya! Başka ne diye katlanacaksın her gün en azından üç kez inip çıkmaya bu beş kat merdiveni? Tam seksen beş ayak! Saydın mı?

Ali Saymaz olur muyum?

Michele Şimdilik pek o kadar kötü bir âşık sayılmazsın! Aşka önem verdiğin kadar sanatına da önem verirsen, iyi bir yazar olabilirsin bu tutumunla.

Ali Keyfin yerinde bakıyorum.

Michele Niye olmasın? Ya ben ne diye tırmanıyorum bu seksen beş ayak merdiveni? Herhalde canımı sıkmak, ya da senin canını sıkmak için değil!

Ali Nişanlın gitti mi?

Michele *(Alıngan)* Niye sordun?

Ali Hiç! Bilmek istedim.

Michele *(Sert)* Neyi bilmek istedin? Söylesene?

Ali Canım, merakımdan sordum işte...

Michele Merakın ne? Neyi bilmek istedin? Ne zaman gideceğimi mi? Şimdi gidiyorum! *(Kalkar)* Hemen şimdi! Madem kalmamı istemiyorsun, bir dakika daha kalmam! *(Cigarasını öfkeli öfkeli kül tabağına bastırarak söndürür, empermeablinin bulunduğu dolaba doğru yürüyeceği sırada Ali, önüne geçer, omuzlarından tutmak ister.)*

Ali Nereden çıkardın gitmeni istediğimi? Aksine, her zaman sana gitme diye yalvaran, kalmam isteyen benim...

Michele Her zaman belki ama bugün değil! Bırak, dokunma! Ben bilmez miyim seni? Maksatsız konuşmazsın sen! Kalmamı istesen bu soruyu sormazdın bana! Bu türlü karşılamazdın beni! Bu türlü sorulara alışık değilim anladın mı? Bu türlü karşılanmasını da sevmem! *(Dolaba doğru yürür)*

Ali *(Önüne geçer)* Ne yaptım? Niye o kadar sinirlendin anlamıyorum? Geldiğine sevinmedim mi?

Michele Sevinmedin, şaşırdın! Şaşırdığını söyleyen de kendinsin! Gidiyorum! Empermeablımı ver bana...

Ali Geldiğin sırada biraz dalgındım! Hepsi o kadar! Dalgın olamaz mıyım?

Michele Empermeablımı verecek misin, vermeyecek misin? Vermeyeceksen önümden çekil! Ben kendim de alırım!

Ali Haksızlık etme, dinle...

Michele Dinlemiyorum! Şaşkınlığının nedenini anlamayacak kadar ahmak mı sandın beni? Geleceğimi beklemiyordun! Beni ne aramışsın ne de özlemişsin! Birdenbire karşında görünce şaşırdın! Gelmekle hata etmişim! Yanılmışım...

Ali On gündür deli gibi seni arandım, özledim! Ne yapacağımı ne edeceğimi şaşırdım! Kalabalıkta evini, yolunu kaybeden çocuklara döndüm…

Michele Yalan! Bu çiçekler bana değil! Bu reprodüksiyonlar, bu hazırlık bana değil! Sen otur, bu çiçekleri kimin için almışsan onu bekle...

Ali Yanılıyorsun!

Michele Ben kolay kolay yanılmam! Çekil!

Ali *(Öfkeli)* Al alacağını!

Michele Bu nasıl ses tonu? Bu nasıl konuşmak?

Ali İçimden geldiği gibi...

Michele İçinden gelen ne senin? Her zaman kavga çıkarmak, keyfimi berbat etmek mi? Kabasın, üstelik de küstahsın! Bencilsin! Yalancısın...

Ali Kavga arayan sensin!

Michele Münasebetsizliğinin farkında değilsen, mesele yok! Hadi, ömründe bir defa olsun nazik ol! Dolabı aç, empermeablımı kendi elinle ver! Bekliyorum!

Ali O nezaketi bekleme benden!

Michele *(Topuğunu yere vurur)* Bekliyorum dedim!

Ali Beni böyle yüzüstü bırakıp giderken, lokantaların, tiyatroların vestiyer bekçileri gibi nezaketle empermeablını uzatamam sana!

Michele Mademki ben gitmek istiyorum!

Ali Ben de kalmanı istiyorum!

Michele Aklın neredeydi? *(Yumuşar)* Önceden ona göre davransaydın! Hadi uzatma da ver. *(Ali dolabı açar. Küskün küskün empermeablı alır, giymesi için tutmak ister.)*

Ali Giyecek misin?

Michele Evet! *(Empermeablını giyer. Valizini almak için şömineye doğru yürür.)*

Ali Yaptığım beğeniyor musun?

Michele *(Ali'ye döner)* Ya sen?

Ali Buraya beni aramak, beni görmek için gelmemiştin ki zaten!

Michele *(Ali'ye doğru bir adım atar)* Ya niye gelmiştim?

Ali Yalnızlığımı, çaresizliğimi, beni bırakınca ne halde olduğumu görmeye gelmiştin! Gördün işte! Her zaman üstünlük iddiasındasın! Memnunsun kendinden! Her hareketin bir bağış, bir yardım...

Michele O senin yorumun…

Ali Benim yorumum ama doğru!

Michele Doğru olsa ne olur? Kalkıp gelmem, seni aramam yetmez mi? Daha ne? Bir de niye geliyorum diye sebep mi beğendireceğim sana?

Ali Evet geliyorsun, ama canın istedikçe! Sen muhtaç değilsin bana, ama benim sana muhtaç olduğumu biliyorsun.

Michele Ya sen? Sen nasılsın? Başka türlü mü? Hıh! Muhtaçmış bana! Ne zaman? Canın istedikçe! Oyalanacak kimsen olmadı mı? Sen git de bu masalları parktaki çocuklara anlat!

Ali Masal değil! Beni ayıplasan bile doğru konuşuyorum. Bu sabah sen geldin geleli çok daha açık biliyor, anlıyorum hayatımdaki yerini! Sensiz eksiktim, tamamlandım! Seni göremedim mi sinirli, sıkıntılı, dağınık, ne yaptığım bilemeyen biri oluyorum.

Michele Özür mü, savunma mı bu dediklerin? Hep sen, hep sen! Hep senin bencilliğin! Bana ne? Haklı mı çıktın yani aklınca şimdi? Sözlerinin arasına acındıracak bir iki kelime sıkıştırmakla, ya da bencilliğini açığa vuran kusurlarım sayıp dökmekle haklı mı çıkardın sanıyorsun kendini? Dün akşam sana telefon eden kimdi? Bu sabah kalkıp odana gelen, seni arayan kim? Peki sen ne yaptın benim için buna karşılık? Dün akşam telefonu yüzüme kapatmıştın, bu sabah da beni başından savmak için çareler arıyorsun! Gidiyorum işte! Bir daha da seni rahatsız etmem! *(Döner, valizini alır, kapıya yönelir.)*

Ali *(Önüne geçer)* Michele! Sevgili Michele! Yemin ederim ki sandığın gibi değil! Ne olursun yanlış anlama. Bambaşka maksatla söylediğim bir sözü yakalayıp kırıp dökme bütün yakınlığımızı.

Michele Peki neydi maksadın? Söyle! Az önce sordum, söyleyemedin!

Ali Biraz kırgındım, güceniktim sana.

Michele Ne hakla? Ne hakla gücenebilirsin bana? Nişanlı olduğumu bilmiyor muydun?

Ali Herhangi bir şeyi bilmek, ona göre davranabilmek istedim o kadar.

Michele O nasıl sitem etmek? Surat bir kanş. *(Ali'yi öykünür)* Nişanlın gitti mi? On gün birbirimizi görmedikten sonra soracağın ilk soru bu mu benden? Nişanlım gitmiş ya da gitmemiş, sana ne?

Ali On gün çok yalnız, çok kimsesiz bıraktın beni! Seni görebileceğim her yerde, her kahvede nasıl arandığımı bir bilsen... *(Michele'in valizini almak ister)* Müsaade et...

Michele Önce özür dile!

Ali Özür dilerim! Hem de nasıl...

Michele Bir daha nişanlımla ilgili tek söz çıkmayacak ağzından! Tek soru sormayacaksın bana! Söz mü?

Ali Sen nasıl istersen… *(Valizi alır, şöminenin üstüne yerleştirir)* Empermeablını çıkarmak istemez misin?

Michele *(Ali empermeablını alırken)* Böyle ol işte! Böyle uslu davranırsan daha sık görürsün beni.

Ali Aslında içimden gelen böyle olmak ama nasıl oluyor anlamıyorum? Ağzımı açtım mı, hiç istemediğim sözler ediyorum nedense...

Michele Öyleyse numaracısın! Birtakım kıskançlık pozları takınmanın hoşuma gideceğini sanıyorsun.

Ali İnan ki bilerek isteyerek yapmıyorum.

Michele Niye inanmayayım? Aslında hırcısın, kavgacısın zaten! Nasıl geçineceğiz seninle bilmem! Bazen öyle yorucu, öyle çekilmez oluyorsun ki, içimden belki bin defa seni bırakayım diyorum, gene her nedense bırakamıyorum! Büsbütün bağlanamayız ki birbirimize! Seni memnun etmek mesele! Ne bekliyorsun benden? Ne bekleyebilirsin? Daha doğrusu ne bekleyebiliriz birbirimizden? Bir düşünsene!

Ali Düşünmekle, ölçüp biçmekle bu meseleleri çözümlemek, isteklerini sınırlayabilmek kolay mı?

Michele Kolay ya da zor! Bir dereceye kadar, bir noktaya, bir sınıra varmamız lâzım gene de! Ama senin taşkınlıklarının sonu yok! Geliyorum üzgünsün, gidiyorum üzgün! Neden? Sebep ne? Düşün, başka türlü ne olabilir ikimiz arasında? Şuradan gelip geçerken karşılaşmışız! İkimizin de geldiği yer belli, döneceğimiz yerler belli! Sen ne verebilirsin bana? Ben sana daha ne verebilirim? Böyle küskünlükler, kavgalar, hırçınlıklarla karşılaşmamızın tadını kaçırmasana! *(Gözleri çiçeklere takılır)* Bak, on gündür ne yaptın, neler karıştırdın diye ben kalkıp da soruyor muyum sana?

Ali Sormuyor musun?

Michele Sormuyorum elbet!

Ali Soruyorsun ama senin soruş tarzın başka…

Michele Ne gibi?

Ali Şu zavallı üç beş çiçek için takılmaların ne?

Michele Yalan mı? Haklı değil miyim?

Ali Yalan olmasa bile doğru da değil! Hele haklı hiç değilsin! O çiçekleri başka birini beklemek için aldım, başka birini bekliyordum diyelim. Neden?

Yalnızlığıma katlanabilmek, avunabilmek için! Bırakılmak; kolay kolay kabul edilebilecek bir durum mu? Haklısın! Dediğin doğru! Biz sadece buradan gelip geçerken karşılaşmışız. Köksüz bizim aşkımız! Topraklarımız ayrı, birbirinden uzak! Her buluşup ayrılmamızda bir daha geri dönmeyeceğin korkusuna kapılmam bundan! Telâşlanmam, paniğe düşmem, karşıma ilk çıkana sarılmam, yanılmalarım, pişmanlıklarım, yalan acılar, yalan sevinçler, mutluluklar ardından koşmam bundan...

Michele Dönmeyecek olsam söylerdim sana! Bir gün dönmeyecek olursam bil ki söylerim...

Ali Ne değişir? Aşk belki uzun ömürlü bir duygu değil. Ama sevince aşkının yaşadıkça süreceğine inanmak istiyor insan...

Michele Daha en azından bir yıl ikimiz de buradayız. Bazen bu kadarı da yeter güzel bir aşka…

Ali Hiç değilse o bir yıl sadece benim olsan...

Michele Sadece senin olmadığımı nereden biliyorsun!

Ali Acaba?

Michele Bak bu sorun da kabalık ama artık kızmıyorum sana! Çocuksun, üstelik de delisin! On gün başka bir sebeple ayrılamaz mıydık? Herhangi bir yere, ne bileyim İsviçre'ye, Roterdam'a, Nice'e gidemez miydim? Ne var böyle telâşlanacak, kıyameti koparacak?

Ali O türlü bir ayrılık mıydı bizimki?

Michele O türlüydü tabii! Başka nasıldı? Dün gece sana nereden telefon ettiğimi bir bilsen, yüz defa daha af dilersin benden! Old Navy'deydim...

Ali Sahi mi?

Michele Ne sandın? Her zaman buluştuğumuz köşede. Dün seni birdenbire öyle bir özledim ki. Önce kahveye gelirsin diye umdum, sonra sen gelmeyince de kalktım sana telefon ettim. Nişanlım da yanımdaydı...

Ali Ah bir bilseydim…

Michele Neydi o kaba konuşman? Üstelik de ben telefonu kapatmadan kapadın. Gel desen hemen gelecektim! Demek ki...

Ali Af edersin, bin defa af edersin! Dedim işte, haksız da olsam kırgındım sana. Güceniktim. Adam olmam ben! Düpedüz aptalım!

Michele Aptal değil, galiba sahiden kıskançsın! Bir de yeteri kadar kendine güvenin yok!

Ali Ne desen haklısın! Eskisinden bin defa daha çok tapıyorum sana. *(Yaklaşır, kucaklamak ister)*

Michele Acele etme. *(Çekilir)* İçecek neyin var?

Ali Konyağım var! Martinim var.

Michele Konyak olsun.

Ali Yaşa! (*İçkileri hazırlar)*

Michele Hangi saatte otursa olsun konyağa bayılırım.

Ali Ben de! Katıksız, soylu içkidir.

Michele Biliyor musun neyin var deyince iyi ki Calvados demedin!

Ali Niye? Sevmez misin?

Michele Sen?

Ali Ben pek tadına varamadım!

Michele Öyle varılacak bir tadı da yok ki! Ben sevmem o başka! Ama şu Remarque'ın Zafer Anıtı filme alınalı beri bazıları Paris deyince Calvados içilir sanıyor, en iyi içki Calvados'tur demiyorlar mı ifrit oluyorum! Başkalarının görüşlerini, beğenilerini kendilerininmiş gibi benimseyenlerden nefret ederim. *(Ali kadehini verir. Birlikte kadeh kaldırırlar.)* Çin çin!

Ali Çin çin..

Michele *(Konyağını yudumladıktan sonra)* Enfes! Şey Eyfel'e çıktın mı?

Ali Çıkamadım...

Michele Niye çıkamadım diyorsun? İyi etmişsin çıkmamışsın!

Ali Sen?

Michele Elbette ki çıkmadım.

AH Ayıplayacaksın sanmıştım beni. *(Gülüşürler)*

Michele Aksine! Çıksaydın gözümden düşerdin! Birtakım aptallıklar vardır ki ya yapmamak, ya da her nasılsa bir kere de yapınca, anlatmamak, övünmemek gerekir. Eyfel kulesine çıkmak da onlardan! Oraya çıkmakla bir şey göreceklerini sanıyorlar! Oysa Seine pazarında dolaşmakla ya da kahvelerinde oturmakla görülür Paris! O kadar yüksekten bakınca Paris diye bir yığın kiremitten başka bir şey göremezsin.

Ali Michele! Tatlı Michele!

Michele O kadar mı? *(Kadehini yudumlar)*

Ali Güzelsin! Tatlısın! Zekisin...

Michele Bunları vaktiyle hep söyledin.

Ali Güvercinim benim! Küçük güvercinim!

Michele Eh pek o kadar küçük sayılmam ama fena söz değil! Kim öğretti sana bu sözü?

Ah Yerinde kullanmadım mı?

Michele Benim sorum başka…

Ah Öyle arada sırada pencereme konan güvercinler gibisin!

Michele Yalnız güvercinler mi konuyor pencerene?

Ali Ne gibi?

Michele Ya serçeler? Öyle küçük serçelerin de konduğu olmuyor mu bazı bazı?

Ali İğnelemeyi bırak artık!

Michele Elimden kurtulacağım mı sandın hemen? Şöyle arada sırada? Güvercinlerin uğramadığı günler? Tatlıdır Paris'in serçeleri! Saint Germain des Pres, Saint-Michel kahvelerinde koltuklarının altında bir deste kitapla dolaşan o uzun saçlı kızlar? Çoğunun bakaloryadan takıntısı vardır. Onları da tanımalısın.

Ali Pek öyle bir heves duymuyorum!

Michele Hata ediyorsun! Sartre'ın, Camus'nün, Ionesco'nun, Beckett'in gerçek değerini doğru olarak öğrensen öğlensen onlardan öğrenebilirsin ancak! Fizik, cebir dedin mi mideleri bulanır ama edebiyattan söz açılınca bülbül kesilirler! Her biri ezberinden beş yüz şiir okur en azından! Hele sinemaya, flörte bayılırlar…

Ali Herhalde.

Michele Ya senin Alliance Française'indeki Almancıklar! Ne de olsa milliyetçidirler! Fransız erkeklerinden çok yabancılarla düşüp kalkmaktan hoşlanırlar. *(Ali kadehleri yeniler*)

Ali Bütün güzelliğin üstünde! Çok güzelsin gene bugün!

Michele Dün gece daha da güzeldim!

Ali O benim şanssızlığım!

Michele *(Alaylı)* Ne biliyorsun? Belki de benim!

Ali Sen dün gecenin lâfını ettikçe, hatırlattıkça tiksiniyorum kendimden! İnan kendimi tokatlatmak istiyorum!

Michele Nedenmiş o? Ne oldu dün gece?

Ali Sırası gelince anlatırım.

Michele Şimdiden anlatmak için can atıyorsun! Anlatabilsen rahatlayacaksın! Ama ben dinlemek niyetinde değilim! *(Kalkar, yatağın yanında durur)* Odanı düzeltmemişler daha.

Ali Kadın henüz uğramadı…

Michele Kendin düzeltemez miydin? Madem dışarı çıkmamışsın! *(Kadehini elinden bırakır. Yatağı düzeltmeye başla)* Senin bu otelinde de her iş geç yürür zaten! Telefon ederim santral iki dakika karşılık vermez! Haber bırakırım, ulaştırmazlar. Hoş sanki hangi otelde başka türlü? *(Yastığın altında bir toka bulur*) Bu ne?

Ali Hangisi?

Michele Görmüyor musun? Bu toka?

Ali Allah Allah nereden çıkmış o?

Michele Yastığın altından!

Ali Senden kalmıştır herhalde…

Michele Ben toka takmam bu bir! On gündür uğramadım etti iki! Herhalde on gündür bir düzelten olmuştur yatağını...

Ali Hizmetçinindir belki de...

Michele Hizmetçilerle mi yatıyorsun?

Ali Anlayamadım kimin?

Michele Dün gece kim vardı odanda? |

Ali Odamda kalmadım. Arkadaşlarımla buluştum dün gece.

Michele Arkadaşların toka mı takıyorlar? *(Koklar)* Koku gibi doğru dürüst bir kokusu da yok!

Ali Atıver şunu elinden canım.

Michele Hatıradır belki saklamak istersin.

Ali İmzalı değil!

Michele Hem kalkar beni nişanlımdan kıskanırsın, hem de bu türlü işler karıştırırsın.

Ali *(Tokayı alır)* Atıyorum işte. *(Pencereden atar)*

Michele Kıskandım sandınsa hata edersin! Ben öyle ne istediğini bilmeyen kadınlardan değilim! Kıskanılmasını belki ama kıskanmayı hiç sevmem! Güzel miydi?

Ali Senin kadar değil!

Michele Böyle açık konuş işte! Şu on gün içinde ne yapmışsan hepsini affettim! Hiçbiri umurumda değil! Sadece yalan söyleme bana! Zaten beceremiyorsun! *(Kadehini yudumlar*) İçsene…

Ali *(Kadehini yudumlar)* Hayatımda yalan söyleyemeyeceğim tek kadın varsa o da sensin.

Michele Biliyorum! Zaten o yüzden bırakamıyorum seni!

Ali Nedenini aşağı yukarı az önce anlattım.

Michele Peki, kapat artık! Bu sefer kabahat biraz da bende oldu, Bir daha bu kadar uzun zaman yalnız bırakmam seni. Ne yapmayı düşünüyordun bugün?

Ali Unuttum! Sen geldin aklımda ne varsa sildin süpürdün! Sen ne istersen onu yaparız. Bir yerlere gidelim mi?

Michele İstemez! En güzel, en özlediğim yer senin odan. Sen özlemedin mi beni?

Ali Özlemez olur muyum? *(Yaklaşır, kucaklar)* Hem de nasıl?

Michele Daha bir kere bile öpmedin ama... *(Ali öpmek ister)* Dur, kadehimi dökeceksin.

Ali Bıraktın mı ki? *(Michele kadehini masanın üstüne bırakır. Döner, kollarını Ali'nin boynuna dolar.)*

Michele Bu sözünde haklısın işte... *(Öpüşürler.)* Ne biçim öpüş o öyle? Kardeş mi olduk seninle?

Ali Michele! *(Tekrar öpüşürlerken, Michele ayrılır.)*

Michele Dur! Yetti. *(Kollarının arasında)* Çok hoşsun! Hemen değişiveriyorsun! Bak kanın ısındı bile! Bu halini seviyorum işte senin! Elinden elma şekerini aldılar mı somurtursun, kırar dökersin, şekerini geri uzattılar mı dünyalar gene senin! O kadar çabuk sevinirsin ki. Bebeksin bebek! Tavşanım benim... *(Ali'nin dudakları üstüne çabuk bir öpücük kondurur, kollarından sıyrılır)*

Ali Kalıyorsun değil mi?

Michele Görmüyor musun valizimle geldim! Hem nişanlım da burada, onu da bil!

Ali Yaşa sen!

Michele *(Valizinden terliklerini çıkarır)* Ayakkabılarla da hiç rahat edemem! *(Ayakkabılarım çıkarır, terliklerini giyer. Soyunur)* Elbiseyle dolaşmasını hiç sevmem! Hadi radyoda bir şeyler bul. Ya da sevdiğim bir plâk koy elektrofona. *(Kombinezonla yatağa yaklaşır)* Temiz mi bu yatak*? (Yatağı gözden geçirir Ali, Edith Piaff'm Lavie en Rose'unu elektrofona koyar.)*

Ali Örtüler iki gün önce değişti.

Michele Neyse!

Ali *(Hafif şaşkın)* Yatıyor musun?

Michele Sandalyenin üstünde pinekleyecek değilim ya? Bu odanın en geniş yeri yatak… Gel sen den yanıma otur. Şu on günü nasıl geçirdin? Ne yaptın bir bir anlat. *(Ali kravatını gözerken telefon çalar.)* Açsana.

AH Bırak çalsın!

Michele Aç!

Ali Merak etmiyorum! Sen yanımda olduktan sonra kimseden de telefon beklemiyorum! *(Yatağın kenarına oturur. Sarılırlar, öpüşürlerken.)*

(Karanlık)

İKİNCİ TABLO

(Birinci tablodan altı saat sonra. Sahne aydınlandığı sırada, Michele odada yalnızdır. Bluzunun yerine Ali'nin spor gömleklerinden birini giymiştir. Şöminenin aynası önünde sağa sola dönerek kendini inceler. Arada bir elini saçlarından geçirir. Gilbert Becaud'nun bir şarkısını mırıldanır.)

Michele

Quand il est mort le poete

Tous ses amis tous ses amis pleuraient

(Ali, bir dergiyi karıştırarak kapıdan girer. Ceketsiz, kravatsızdır.) Bir şey çıktı mı postadan?

Ali Sadece bu dergi…

Michele Boş dönmedin ya sen ona bak! Nasıl, gömleğin çok yakışmış mı bana?

Ali Çoook!

Michele Gömleklerini giymeye bayılıyorum.

Ali Yazık ki bir fotoğraf makinem yok!

Michele *(Şakacı)* İki üç gömlekten başka neyin var ki zaten! Saçlarımı uzatsam mı dersin?

Ali *(Güler)* Bir dene istersen?

Michele Niye güldün?

Ali Saçlarını uzatacağına pek inanamadım da.

Michele Haklısın! Lâf olsun diye sordum ben de. Kim uğraşacak bütün gün saçla? Hı? Allah korusun! Şöyle bir tarak atarım olur biter. Tarağını ver. *(Ali tarağını verir. Ardından dergisini karıştırır. Michele, şarkısına devam ederek kısa, çabuk bir iki tarak vuruşta saçlarını düzeltir.)*

Quand il est mort le poete

Le monde entier le monde entier pleurait

(Şarkısını keser) Ne o, o kadar merakla okuduğun? Beş kat merdiveni inip çıkmana değer mi bari?

Ali Bir küçük hikâyem çıkmış onu okuyorum.

Michele Dizgi yanlışları çok mu?

Ali Çok sayılmaz…

Michele Yazık! Türkçe bilsem ben de okurdum! Hadi oku da rahatla... *(Şarkısına devam eder)*

On enterra son etoile

On enterra son etoile

Dans nn grand champ

Dans nn grand champ

Dans un grand champ de ble

(Tarağı uzatır) Al… *(Ali dergisini masanın üstüne bırakır. Tarağı alır. Michele pencereye doğru yürür, şarkısının son sözlerini tamamlar.)*

Et c'est pour ça q ue Fon trouve

Dans ce grand champ

Dans ce grand champ des bleuets...

(Şarkısını birden keser) Nerden takıldı bu şarkı da böyle dilime?

Ali Neden? Fena şarkı değil ki! Üstelik de güzel söylüyorsun! *(Pencereye yaklaşır. Michele pencerenin içine oturur. Ayaklarını pencere pervazına dayar. Dizlerini göğsü hizasına çekerek, ellerini kollarıyla sardığı bacakları etrafında kenetler.)*

Michele Fena değil ama hüzünlü! Oysaki çok neşeliyim bugün! Dışarda hava nasıl da güzel! Saat kaç?

Ali Beşe geliyor!

Michele Benim canım hiç sokağa çıkmak istemiyor! Senin?

Ali Ben sokağa çıksam çıksam seni aramak için çıkarım. Sen yanımda olduktan sonra... *(Bacaklarım oda boşluğuna sarkıtarak, pencere içine oturur.)*

Michele *(Başını dizleri üstüne dayar)* Hele bir akşam olsun, düşünürüz! Sahi neşeliyken neden hep hüzünlü şarkılar mırıldanır acaba insan? Sen de öyle misin?

Ali Galiba! Seni beklerken hep ayrılık türküleri gelir dilimin ucuna…

Michele Bir gün ayrılacağımız doğru ama...

Ali Belki de ondan! Her sevincin sonu hüzün! Söyleyeceğimiz şarkıyı seçmekte, bilmeden sevinçlerimizin sonunu sezinlememiz etkili oluyor belki de...

Michele Aldırma! Şarkı şarkıdır! En hüzünlüsü bile hüzünden çok mutluluk duyurur bana. *(Mırıldanır)*

Et c'est pour ça que l'on trouve

Dans ce grand champ

Dans ce grand champ des bleuets...

Nasıl? Duyduğun ne? Hüzün mü? Yoksa uçmak isteği mi?

Ali Sarhoşluk! Mutluluk bu olmalı! Kanatların olmadığını, tekrar yere düşeceğini bile bile biraz uçmak, uçmayı denemek…

Michele Başka ne olabilir ki! Fazlası da çekilmez zaten! Alışkanlık haline geldi mi sürekli mutluluktan da bıkılır. Gül kokusu güzeldir diyelim, sabahtan akşama kadar burnunu gülün üstünde tutabilir misin?

Ali Tutsam bile kokusunu alamaz olurum.

Michele En iyisi bizimkisi gene! Bu günlerin kıymetini bilelim! *(Ellerini Ali'ye uzatır)* Ah, çok hoş burası! Düşün, nisan ortasındayız. Akşam oluyor! Paris'in bir çatı katındayız! Birazdan gökler renk renk olacak... *(Ellerini çeker, gözlerini kapar, başını geriye atarak, derin bir nefes alır, kollarını kaldırarak gerinir)* Oh! Yaşamaya doyamıyorum! Kuşlar gibiyiz, kuşlar gibi...

Ali *(Kucaklar)* Canım benim!

Michele *(Düşünceli)* Demek aşk duvarını aşamadınız!

Ali Çarptık!

Michele *(Ali 'den ayrılır)* Neymiş o duvar?

Ali Ses duvarına benzetti…

Michele Şu yirminci yüzyılın romantikleri de eksikliklerini örtmek için yaman lâflar uyduruyorlar doğrusu! *(Yüzünü odaya döner. Ellerini iki yanında pencerenin içine dayar, bacaklarını oda boşluğuna sarkıtır, sallar)* Peki, Biz? Biz aştık mı o duvarı?

Ali Biz öyle bir duvarla karşılaşmadık ki...

Michele Elbette! İş pilotta! Sen böyle yakınlık kurduğu erkekten ne beklediğini bilmeyen başıboş kızların ardında sürtersen başını çok vurursun daha o duvara. . *(İşaret parmağını bükerek, tersiyle Ali'nin şakağına bir iki fiske indirir. Sırtını pencereye dayar)* Ne sandın? Aşka gücü olan, aşktan korkusu olmayan aşar o duvarı! Ses duvarını aşanlar kimler? Gözü pek uçak sürücüleri! Aşk da öyle! Gücü olmayan mızıklar durur! Anlatsana biraz, nasıl kızdı?

Ali *(Düşünceli)* Nesini anlatayım?

Michele Yatağa girerken kombinezonunu yete atıyor muydu? Atmıştır muhakkak!

Ali Soğuk kaçmıyor mu bu konu?

Michele Niye? Aksine ben eğleniyorum! Anlat hadi, attı mı?

Ali Hatırlamıyorum!

Michele Öyleyse atmıştır! Nasıl da bilirim! Fransız aşk romanlarında hep öyle yazar çünkü! Bir kadın kendini doğru dürüst tanımaz da romanlara özenime böyle olur işte! Romanlardaki gibi kombinezonunu yere atarak girer, aklı başına gelince de yataktan mırın kırın ederek çıkar…

Ali Büsbütün haksız değildi galiba! Kendisine âşık olmadığımı anladı...

Michele Nereden? Hemen müzeye gidelim demediğin için mi?

Ali Hem ondan, hem de aramızda esen havadan! Tatsız, yapmacık bir hava kapladı ikimizi de, ikimiz de birbirimizden sıkıldık…

Michele Lâf! Ne olabilirdi başka hayatlarında ilk defa birbirinin yanında uyanan iki insan arasında? Benim yanımda dergi okuyorsun, postadan bir şey var mı diye beni bırakıp aşağıya iniyorsun, ben niye kırılmıyorum? Sıkılmıyorum?

Ali Sen Öyle değilsin ki! Dengelisin! Rahatlık, huzur verirsin…

Michele *(Pencereden iner)* Aşk bu işte! Hepsi bu kadar! Kadın-erkek oldukları gibi davranabiliyorlar mı birbirinin yanında, yürür bu iş! Birbirlerini değiştirmeye, birbirlerinden olduklarından başka türlü olmalarını istemeye kalktılar mı çarparlar başlarım duvara. Hadi gel, yatağı düzeltelim. *(Gider, yataktan yastığı alır, pencerenin önüne gelir, yastığı döver)* Aşk benim için bu! Ama sen aşktan ne aradığını, ne beklediğini biliyor musun bakalım! Aşk! Aşk! Ne sanıyorsun sen aşkı? Yirminci yüzyılda bu düşmanlıklar, ayrı kamplar, savaşlar ortasında, çelişmelerin bu kadar arttığı, politikanın herkesin özel yaşayışına bu kadar burnunu soktuğu, ya yarım yamalak bir iki kitap karıştıran, ya da çevresini satın alan, çevresine satılan birtakım serüven düşkünlerinin politikacı kesildiği bir çağda, sinirleri bozuk, gelecekleri güvensiz, durmadan yer değiştiren, dilleri ayrı, kökleri ayrı, iki insan karşılaşacak, tepeden tırnağa tozpembe âşık kesilecek! *(Lastiği Ali'ye verir)* Tut! *(Devamla)* Ben seninim, sen benimsin diyecek! Kaldı mı böyle şey dünyada? Kimiz biz? Kendimize sahip miyiz? Kimler güdüyor bizi? *(Çarşafı alır, pencereden silker)* Aşkın anlamı değişti! Çok değişti! Birbiriyle uyuşan, tutumları birbirine ters düşmeyen, beraberlikten hoşlanan iki kişi, karşılıklı cinsel bir istek duydukça aşk vardır aralarında! O da bugün var yarın yoktur! Gerisi fasa fiso.. *(Örtüyü yatağa serer, yastığı ister)* Ver!

Ali Bu kadar mı sadece!

Michele Aşağı yukarı! Örtüyü sana doğru çek biraz…

Ali *(Örtüyü gerer)* Oldu mu?

Michele Yatağın altına sıkıştır uçlarını. *(Devamla)* Ne sanki o sana karşı böyle de Pierre dediği oğlanla başka türlü mü? Onunla da öyledir! Pierre'e kızıyor, sana geliyor! Sen, beni ararken onunla karşılaşıyorsun! İki kırgın! Ne diye olduğu gibi değerlendirmiyorsunuz durumlarınızı? Birbirinize âşık görünmeye çalışıyorsunuz?

Ali Beş altı günlük bir tanışıklık vardı aramızda. Aşk belki de zaman işi.

Michele Elbette! Hatta bir çeşit alışkanlık bile! Ama benim söylemek istediğim o değil! Zayıf yaradılışlısın! Kusurunu bil, anla diye üstünde duruyorum bu konunun! Benden habersiz bana kız, gücen, tiyatrodan çıkarken kendin gibi şaşkın, zayıf, bir kızı tak koluna! Öyle yapacağına oturup çalışsana! Ben kızmakla gücenmek hiçbir hareketimi değiştirmem! Sana yahut nişanlıma kızarsam, hemen atmam kendimi başka bir erkeğin kollarına! Ne bileyim tutup da hemen bir başkasıyla nişanlanmaya kalkmam meselâ.

Ali Olabilir! Ama öyle olan sensin, ben değilim ki! Aynı olaylar, aynı derecede sarsmaz her insanı. Benim geçirdiğim sarsıntıyı geçirmedikçe, benim gibi davranıp davranamayacağını önceden sen de bilemezsin!

Michele Sarsılman için sebep ne? Bana bak! Nişanlımı kıskanıyor musun sen?

Ali Sanmam!

Michele Niye? Nişanlıma âşık değilim diye tabii! Bu bir. Bir de beni nişanlı olarak buldun, nişanlı olarak tanıdın diye! Kadınla erkek arasındaki her yakınlığı böyle aşkla karıştırman, aşka bağlama yanlış! Aşktan başka duygular, istekler de yeter artar bile bir kadınla bir erkeğin bir arada yaşaması için! Günün birinde evlenince karını mutlaka kendine âşık sanırsan aldanırsın, bunu bil!

Ali Ben sevmediğim bir kadınla yaşayamam!

Michele İnanırım, sen öylesin! Yaradılışın öyle. Ama karın için iş değişir! Kadınlar daha çok ana olmak için evlenirler! Sevmek sevilmek için değil. Senin aklından ne geçiyor biliyorum ben. Ama soramıyorsun! Sor, çekinme...

Ali Ne geçecek! Seni dinliyorum.

Michele Yalan! Sen sormadan ben söyleyeyim: Nişanlımı seninle aldattığımı sanıyorsun, ama yanılıyorsun! Evli değilim henüz! Nişanlım nişanlım dediğim sadece ilerde evlenmek için söz verdiğim bir erkek! Aramızda olan biten hep hepsi o kadar! Bir de iyi bir arkadaşlık! Onun yatağından çıkıp sana gelmiyorum merak etme!

Ali Böyle düşündüğümü nereden çıkardın?

Michele Bu yüzden kıskanmıyorsan haklısın! Nişanlımla en küçük bir benzerlik yok aranızda! Bir gün olsun ne yaptın, neredeydin diye sormaz bana! Soğukkanlı, kendi kendine yeten bir adam! Ne kolay kolay heyecanlanır, ne de heyecanlandırır karşısındakini! Dürüst, çalışkan, anlaşabildiğim, değerleri olan bir erkek! Aşk beklediğim yok kendisinden! Sadece, çocuk bekliyorum! Çocuklarıma baba olarak seçtim, onu…

Ali Sevdiğin bir erkeği seçemez miydin?

Michele Nişanlımı sevmediğimi söylemedim ki sana! Sadece âşık değilim dedim. Sevgi aşktan daha güvenilir bir duygu. Sürekli olacak benim evliliğim! Yaşadıkça kocamın, çocuklarımın yanında kalacağım. *(Yaklaşır, kollarını Ali'nin boynuna dolar)* Bak dinle, ben aşkı hep analık duygularımla karıştırdım. Çocuk yaradılışlı olduğun için belki de vazgeçemiyorum senden! Zayıfsın, bana ihtiyacın var! Bir tarak çekiyor, kamçılıyor beni! İlerde çocuklarım olunca erkekler ilgilendirmez beni! Sevgimi, şefkatimi çocuklarıma dağıtırım...

Ali Yetecek mi mutluluğuna?

Michele Kadın değilsin ki! Dediğimi anlayamazsın! Ah bu Paris! *(Aynada kendini seyreder)* Hep bu Paris bizi bu hallere düşüren! , .

Ali Ne gibi?

Michele Hiç aklında yokken bile aşk açlığı uyandırıyor insanda! Acıktırıyor aşka! Dünyanın dört bucağından gelmiş bir yığın genç, yalnız insanı her köşe başında göz göze burun buruna getiriveriyor. Düşün, İstanbul'dan tanıdığın bir kızla sevişebilir misin Paris'te? Konserve yemek, konserve ile karın doyurmak gibi bir şey olur... Bu türlü anla beni. *(Aynaya döner)*

Ali *(Michele'in arkasında durur, sarılır)* Öyleyse yaşasın Paris!

Michele *(Sözü değiştirir)* Gömleklerine bayılıyorum dedim, bayılıyorum! Hadi öteki gömleğini ver bana...

Ali Hangisini?

Michele Bir çivit mavisi vardı. Sana çok yakışır. Bakalım bende nasıl duracak? *(Sırtındaki gömleği çıkarır. Ali, istediği gömleği verirken, çıkardığı gömleği Ali'ye uzatır.)*

Ali Benden daha çok yakışır herhalde…

Michele *(Gömleği giyer)* Hiç de fena değil. Nasılım?

Ali *(Sarılır, ayakta sallanırlar)* Bir tanesin! *(Dışardan polis arabaları geçmeye başlar. Klâkson sesleri duyulur. Michele, Ali'nin kollarından sıyrılır, pencereye atılır.)*

Michele Dur! Bu da ne? Polis...

Ali Sık sık geçerler...

Michele Bir araba değil. *(Yaklaşan, uzaklaşan klâkson seslerini sayar)* İki, üç, dört, altı, yedi. Oh, oh, oh!

Ali Öğrenci gösterisi var! Vietnam için.

Michele Sorbonne'da mı?

Ali Mauber Mutualite'de...

Michele Katılmak ister miydin?

Ali Aralarına almazlar ki! Hem onlar aralarına alma? Hem Fransız polisi yabancıya göz açtırmaz...

Michele Yabancı olmanın kötülükleri bunlar işte! Yurdundan ayrıldın mı sadece seyirci gibi yaşarsın! Birdenbire New York'ta olmayı o kadar isterdim ki şimdi.

Ali Böyle oldu mu memleket özlemi bıçak gibi saplanır insanın sırtına, bir yerlerine...

Michele Akşam sabah posta ile ilgilenmen, mektup beklemen de bundan! Onun için rahat bırakıyorum seni. Seyirciyiz, seyirci! Bazen kendi duygularımıza bile…

Ali *(Kucaklar)* Nasıl anlayışlısın! Ömrümce unutamayacağım seni!

Michele *(Kollarından sıyrılır)* Sen onu bırak şimdi de, akşama ne yapacağız onu kararlaştıralım…

Ali Sen ne istersen…

Michele Yarın da pazar…

Ali Fena mı? İşimiz yok...

Michele O bakımdan değil! Pazarları Paris'e hiç tahammülüm yok! Yarın odadan dışarı çıkmayız. İstersen bu akşam çıkar şöyle bir dolaşırız.

Ali Bu akşam Paris sokakları bayram gibidir...

Michele Çıkarız ama hemen değil! Saat 10'dan sonra… Hele çoluk çocuk ortalıktan çekilsin. Çıkar yürürüz, ışıklı bir kahvenin terasında otururuz…

Ali Yaşamasını öğreniyorum doğrusunu istersen senden…

Michele Hadi sen bir şeyler al gel önce…

Ali Hemen giderim. Neler istersin?

Michele Şarabı unutma. Gerisi ne olsa olur! Paran var mı? *(Çantasını alır eline)*

Ali Var sayılır…

Michele Yok, ne alırsan masraflar yan yarıya! Sen şunu al yanına *(On Frank uzatır)*

Ali Utandırma beni.

Michele Hadi, bırak utanmayı. Git, oyalanma. Çabuk dön...

(Karanlık)

ÜÇÜNCÜ TABLO

(İkinci tablodan beş dakika sonra. Sahne aydınlandığı sırada, Michele, sırtı pencere kenarına dayalı, sağ ayağı pencerenin içinde, sağ dirseği dizi üstünde, pencerenin içinde oturmaktadır. Sol ayağını oda boşluğun sarkıtmıştır. Düşüncelidir. Kapı vurulmadan açılır, Sedat girer)

Sedat Oh, af edersiniz!

Michele *(Yanlışlık sanarak)* Zarar yok!

Sedat Ali'yi aramıştım.

Michele Şimdi gelecek! Buyurun, bekleyin…

Sedat Rahatsız etmeyeyim, ben oda komşusuyum, gene ararım.

Michele *(Omuz silker)* Siz bilirsiniz…

Sedat Allahaısmarladık.

Michele Güle güle. *(Kısa bir an sessiz geçer. Kapı tekrar vurulmadan açılır. Colette, ürkek hareketlerle kapının içinde görüm. Üzgün, çekingen, yorgun haldedir.)*

Colette Oh, pardon!

Michele Buyurun. *(Odada Ali'yi aranır. Odanın eşyasını tanımaya çalışır. Kapı numarasına bakar, bakışlarında, jestlerinde, bütün bu konularla ilgilenirken, küçük bir serçe kuşunun çabukluğu vardır. Michele yerinden kımıldamadan Colette'i inceler.)*

Colette *(Hafif şaşkın)* Yanlış girdim galiba?

Michele *(Pencereden iner)* Sanmam! Aradığınız oda burası.

Colette *(İrkilir)* Nereden biliyorsunuz?

Michele Buyurun oturun. Ali neredeyse gelecek.

Colette *(Ne yapacağını kestiremeyenlerin kararsızlığıyla)* Hayır, hayır girmeyeyim. Sizi rahatsız etmek istemem…

Michele Rahatsız olsam buyurun demezdim. Geçin dinlenin, yorgun görünüyorsunuz.

Colette *(Girer. Soğuk)* Teşekkür ederim.

Michele Nasıl rahat ederseniz öyle oturun.

Colette *(Aynaya bir göz atar. Hafif bir el değmesiyle saçlarını düzeltir*) Ev sahibi gibi davranıyorsunuz!

Michele Sizi karşılayan ben olduğuma göre…

Colette Niyetiniz alay etmek mi?

Michele Hiç de değil! *(Sakin)* Ali geleceğinizi biliyor muydu?

Colette *(Kuşkulu)* Kesin olarak değil, fakat...

Michele *(Keserek)* Fakat beklediğini sanıyordunuz…

Colette *(Alaylı)* Yanıldım mı? Onu da söyleyin bari de tam olsun…

Michele Yanılmadınız! Bekliyordu.

Colette Sizin kim olduğunuzu anlar gibiyim…

Michele Ben de sizin…

Colette Amerikalısınız, adınız Michele…

Michele Siz de Fransızsınız, adınız Colette…

Colette Yabancı sayılmayız! Durumumuz oldukça eğlenceli doğrusu! Hatta neredeyse komik!

Michele Ben öyle görmüyorum! Niye komik olalım? Yerleşmiş önyargılarınız yoksa karşılaşmamızdan hiç de öfkeye kapılmamız, gurur meseleleri çıkarmamız gerekmez.

Colette Ne öfkeliyim, ne de kendimi küçülmüş hissediyorum.

Michele Doğrusu da bu! Durumumuzda aslında ne var yadırganacak? Yaşayan herkesin yakınlıklarında, ilişkilerinde değişiklikler olur!

Colette *(Gitmek üzere)* Her neyse! Birbirimize ders verecek, öğüt verecek değiliz! Müsaadenizle.

Michele Hayır, gidecek olan benim…

Colette *(Alaylı)* Ben kapıya daha yakınım! Allahaısmarladık! Uğradığımı Ali'ye isterseniz söylersiniz, istemezseniz söylemenize de lüzum yok! Bana göre hava hoş.

Michele Kalacak olsam söylerdim. Hemen arkasından da, ardınızdan koşmasını, sizi bulmasını eklerdim! Sizin kadar tatlı, cana yakın bir genç kız, hayatında iki defa karşısına çıkmaz bir erkeğin. İnanın, gitmek bana düşer. *(Ayakkabılarını giyer)*

Colette Teşekkür ederim. Fakat bu iltifatlar, bu lütuf niye? Ben uğramasam herhalde kalacaktınız.

Michele Ya siz? Ben burada olmasam geri dönecek miydiniz? Geri dönerken hava sizin için dediğiniz kadar hoş olmasa gerek. *(Ali'nin gömleğini çıkarır.)*

Colette Buraya sizin yerinizi almak için gelmediğimi bilin! Sizden yardım, büyüklük de beklemiyorum...

Michele *(Bluzunu giyerken.)* Dinleyin, boşuna tartışmayalım. Siz yenisiniz, ben eskiyim. Burada bulunmak benim için belki de sadece bir alışkanlık. Sürdürmem anlamsız! Üç ay, beş ay, en geç bir yıl sonra diyeceğim bir Allahaısmarladığı şimdiden demek benim için en doğru davranış olur. İnanın sizinle karşılaşmamız iyi oldu. Nasıl olsa vermek zorunda olduğum bir kararı verebilmeme yardımcı oldunuz. Ali sizi bekliyordu! Bunu bile bile burada kalmak, benim sizin yerinizi almam olur... *(Ali girer. Şaşırır, ne diyeceğim bilemez. Michele, Ali'ye söz sırası bırakmaz.)* Bak kim var? Ko ko diye sayıkladığın. *(Ali, kendini toparlamaya çalışarak Colette 'i başıyla selâmlar. Heyecanlandığı açıktır.)*

Ali Günaydın Colette...

Colette Kalacak değildim. *(Heyecanlıdır.)* Sadece aramızda olanları unutmanı söylemek için uğramıştım. Allahaısmarladık.

Michele Bırakma! Dediklerine de inanma! İkinizin birbirinize benzediğinizi hemen, ilk bakışta anladım. Çok iyi anlaşır, birbirinizi çok iyi tamamlarsınız. Ben gidiyorum... *(Valizini toparlar.)*

Ali Michele!

Michele Dargın değilim! Gönlümü almaya kalkma! Güzel günlerimiz oldu. Niye pişman olalım? Niye dargın ayrılalım? Yalnız değilsin artık. Bana ihtiyacın da kalmadı. Allahaısmarladık.

Colette Acele ediyorsunuz bana kalırsa! Çok çabuk karar verebileceğinizi sanıyorsunuz.

Michele Ne davranışım acele, ne de kararım yanlış! Beni bekleyen bir başkası var. O da yalnız! *(Ali'ye.)* Ne kadar kendi kendine yeterli, güçlü bir adam olursa olsun, bu Cumartesi gecesi beni yanında bulursa, daha da güçlü duyar kendini. (Colette'e.) Evlenmek için verilmiş bir sözüm var. Bütün ömrüm için göze aldığım bir kararı yerine getirmeyi niye üç beş ay geriye bırakayım? Onunla beraberliğimin başlangıcına, Paris'te geçireceğimiz o ayları da katmak ilerde belki de daha mutlu kılar beni! Anılarımı zenginleştirir. *(Güler. Ali'ye)* O konserve örneğini vermem saçmaydı! Şimdi yeni bir örnekle düzeltmeye kalkışmam soğuk kaçacak. Fakat insanın yolculuklarında yanından ayırmayacağı bazı kıymetli şeyler vardır. Allahaısmarladık, vedalaşmayalım, daha doğru olur. *(Çıkar. Ali ile Colette bir süre, ardından açık kalan kapıya bakarlar. Ali, kapıyı kapatır. Pencereye yaklaşan Colette'in yanına döner)*

Ali Ne tatlı akşam…

Colette Ama hüzünlü! Sessiz, durgun…

Ali Geldiğin için teşekkür ederim…

Colette Teşekkür istemez…

Ali Yorgun görünüyorsun. Paltonu alabilir miyim?

Colette Acele etme! Yorgun değilim. Sadece sıkıntılı bir gün geçirdim…

Ali *(Göğüs geçirir.)* Bense tuhaf bir gün…

Colette Senden ayrılırken önce Pierre'i aramayı düşündüm. Ama aramadım. Aramak hiç içimden gelmedi. Öğleye doğru sana telefon ettim, açmadın!

Ali Özür dilerim.

Colette Açmamakla belki de daha iyi ettin! *(Kapıya dönen)* Gelmemeliydim! Gitsem iyi olacak.

Ali Hayır! Gitmemeliydin.

Colette Gittiğim iyi oldu. Yalnız kaldım. Kendimi dinledim. Sabahtan beri çok değiştim.

Ali *(Colette'i kollarına alır.)* İkimiz de daha çok değişeceğiz. Beraber oldukça daha çok yaklaşacağız.

Colette Üzgün müsün?

Ali Sen?

Colette Galiba…

Ali Ben de. Bu üzüntüler, bizi daha duygulu kılan, daha güçlü, daha derin sevgilere hazırlayan, ulaştıran. Ağaçlar bile budandıkça boy verir, çayırlar ilk otları biçildikçe gürleşir. Hem üzülmedik desek yalan olmaz mı?

Colette Artık ikimiz de doğru konuşmaya başladık…

Ali Aşk duvarını aştık mı dersin?

Colette Aşmadıksa bile aşıyoruz... *(Öpüşürlerken)*

PERDE